Ludas Magazin

A-Z

1984. JANUÁR ÁRA: 5,50 FORINT

Balázs-Piri Balázs rajza

A mint ARANY

„Add az aranyod, aranyod."
(Ady)

ARANYIFJÚ I. (Arszlán)

Atléta alkat, acélizomzat, alaindelonos arcél. Adidas-cipő, atlasznadrág, apacsing, antilopkabát, arany amulett. Ambiciózus amorozó. Augusztusban aligszoknyás, aerobikharisnyás atomcsajokkal autózgat azúrkék Audiján. Anzikszkártyák Alsó-Ausztriából, Abbáziából, az Adriáról, Athénből az Akropoliszról, az Aranyszarv-öbölből.

Alibiből az apja alkalmazottja. Apja amúgy autószerelő, abból aligha amerikázhatna. Aranybányájuk az adakozó atyafiság Ausztráliában.

ARANYIFJÚ II. (Aszfaltbetyár)

Alvilági alak. Aluljárókban arénázik, az arrajáró asszonyoknak alantas ajánlatokkal alkalmatlankodik.

Agresszív, arrogáns, alattomos, akaratos, arcátlan, antipatikus.

Anyaszomorító, akasztófavirág.

ARANYKOR (Anakronizmusokkal agyontűzdelve)

Alkoholizálgató asztaltársaság, alkonyatkor. Az asztalfőn az agg altábornagy — avitt atillában — anekdótázgat. Az aszkétikus abbé, az asztmás albíró, az arczsábás adótiszttel alsózik. Az abroszon aperitif, ajókagyűrű, aszúbor, ananász, aranygaluska, akácméz, aludttej. Agyagtálakon angolna, apróvad aszpikban.

Az almáriumon annalesek, Arany-kötet, Apuleius Aranyszamara. Albumban amatőrfotók: anyácska az Anna-bálon Abrudbányán; apácska Afrikában; apácska-anyácska az aranylakodalmukon. Altwien amforák. Apollo-szobor alpakkából.

Afölött aktfestmény: Artemisz Adonisszal, agarakkal. Arrább: az Apokalipszis, arkangyalokkal, aprószentekkel; az argonauták az aranygyapjúval. Akvarellek: Al-Duna, Aquincum, Alacsony-Tátra; asztagból abrakoló almásderes. Amott agancsok, alabárdok, adománylevél aranykeretben.

Az ablakban aszparágusz, azálea. Akvárium aranyhalakkal. Alatta aranyteknőc araszolgat.

Az ambituson alsószoknyás asszonycselédek almát aszalnak, abálnak, abaposztót avatnak.

Az ajtónál alabástromarcú, apatikus apácanövendékek asztalkendőket azsúroznak.

Ametisztberakásos alacsony antik asztalkánál agátfüggős, asztrakánprémes amazonok abszinteznek... (Ah, az akkori asszonyok! Anyaszentegyházukban alázatoskodtak, allelújáztak, alamizsnálkodtak — arcpirító alakoskodással. Alattomban azonban alhadnagyocskákat ajnároztak az alkovjukban. Abroncsszoknyájuk alatt akármikor akadt ampullákba adagolt arzén apósnak-anyósnak... Atyaisten!)

ARANYMONDÁSOK (argó: aranyköpések)

Addig angyal az asszony, amíg alszik.
Aki aknamezőn andalog az agyalágyult.
Aggszűznek ajzószert ajándékozni aljasság.
Amilyen az adjonisten...

ARANYTOJÁS

Amiért akkoriban annyit aggódott Apánk, alighanem arabsejkeké azóta: adósságunkba adtuk.

Alapigazság (axióma): addig add az aranytojást — amíg akad akinek adhatod...

Radványi Barna

– Ácsi! Most igyunk a Bayreuth-i Ünnepi Játékokra!

NŐI FOCI

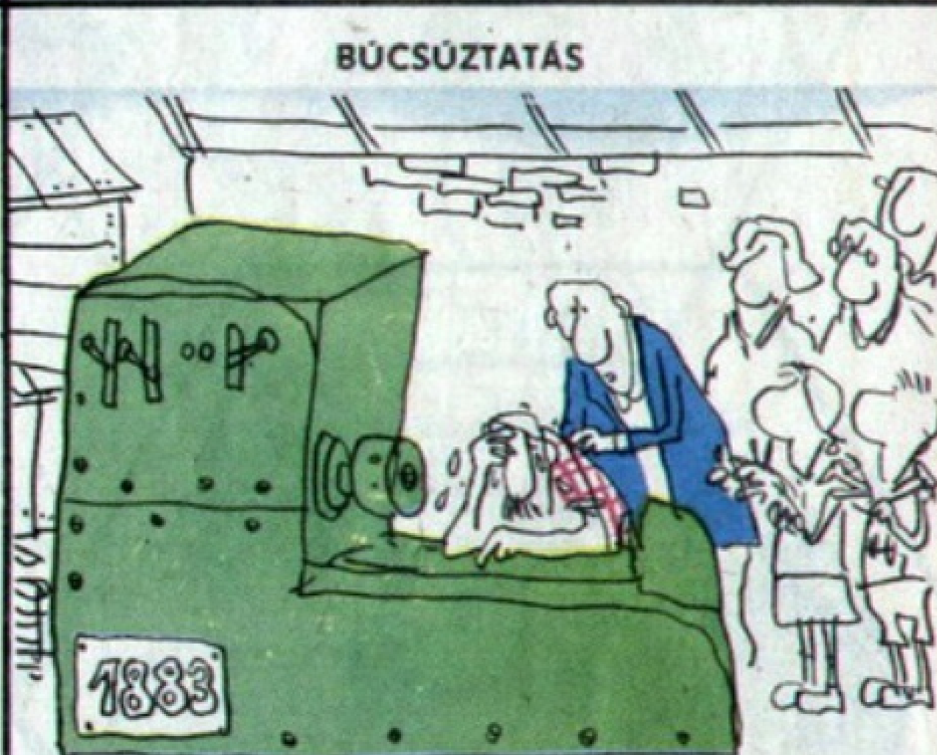
– Kik várakoznak a meghirdetett szertárosi, és kik a gyúrói állásra?

LEHOCZKI ISTVÁN:

Alkalom

– Apám írja: Ahmed tizedik éve te jársz közgázra, ha idén se nem levizsgázol, megveszem egészet és hazahozatom Kuvait!

BÚCSÚZTATÁS

– Ne sírjon már, Józsi bácsi, be ne rozsdásodjon a gép, az még marad!

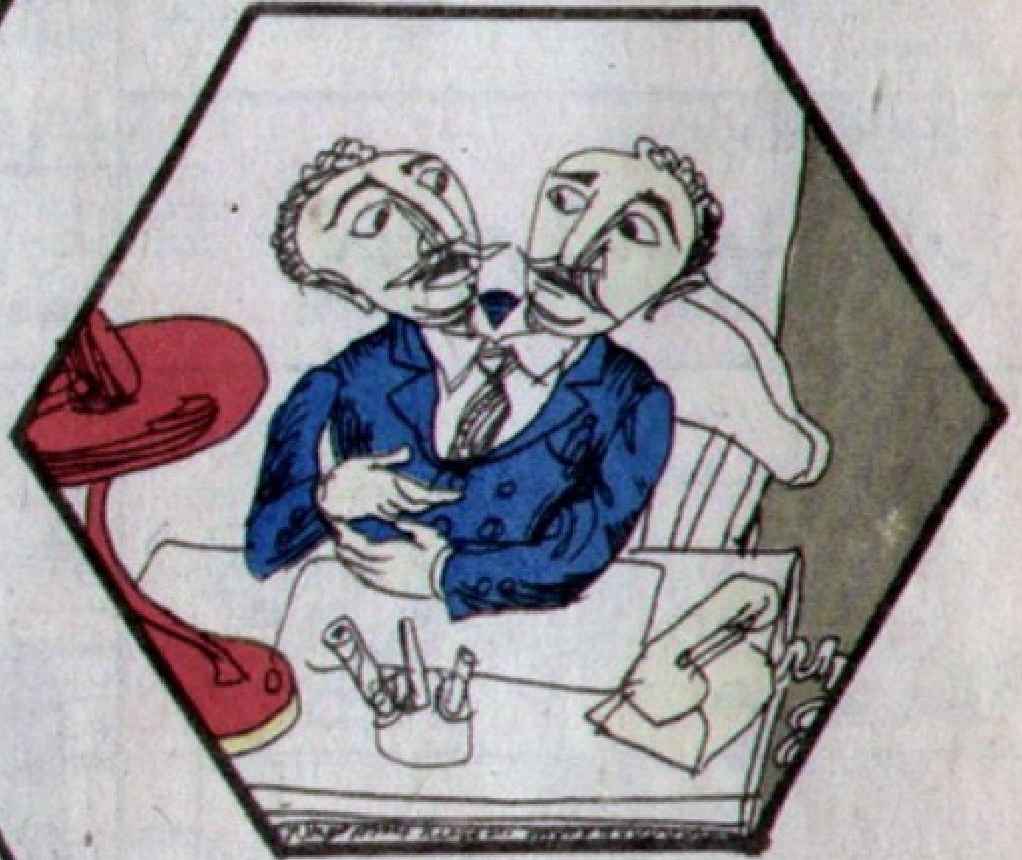
– Ez volt a kisebbik baj, de volna egy nagy problémám ...

HEGEDUS ISTVÁN:

Akárkivel megtörténhet

– Megcsípett valami trópusi rovar, nővérke . . .

– Oké, nem bánom, te csak törd a fejed a másodállásod feladatain!

– Tehetek én róla, hogy hasonlítok egy körözött rablógyilkoshoz?

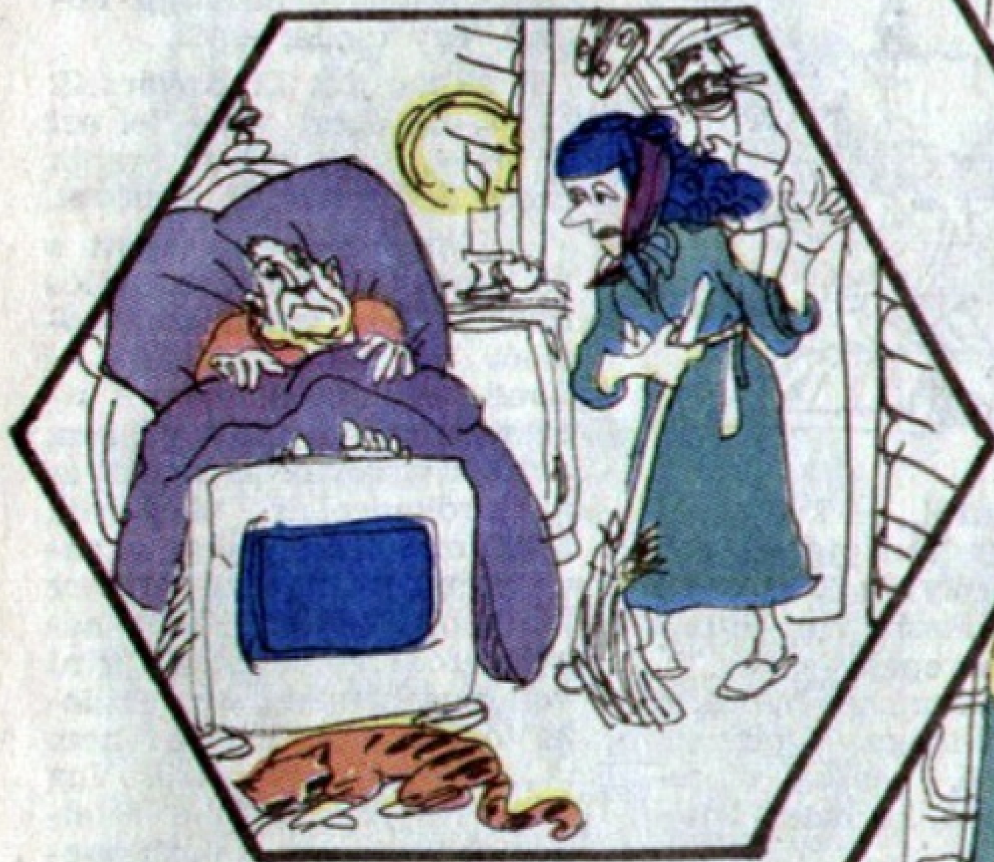
– Sorry, nix dájcs . . .

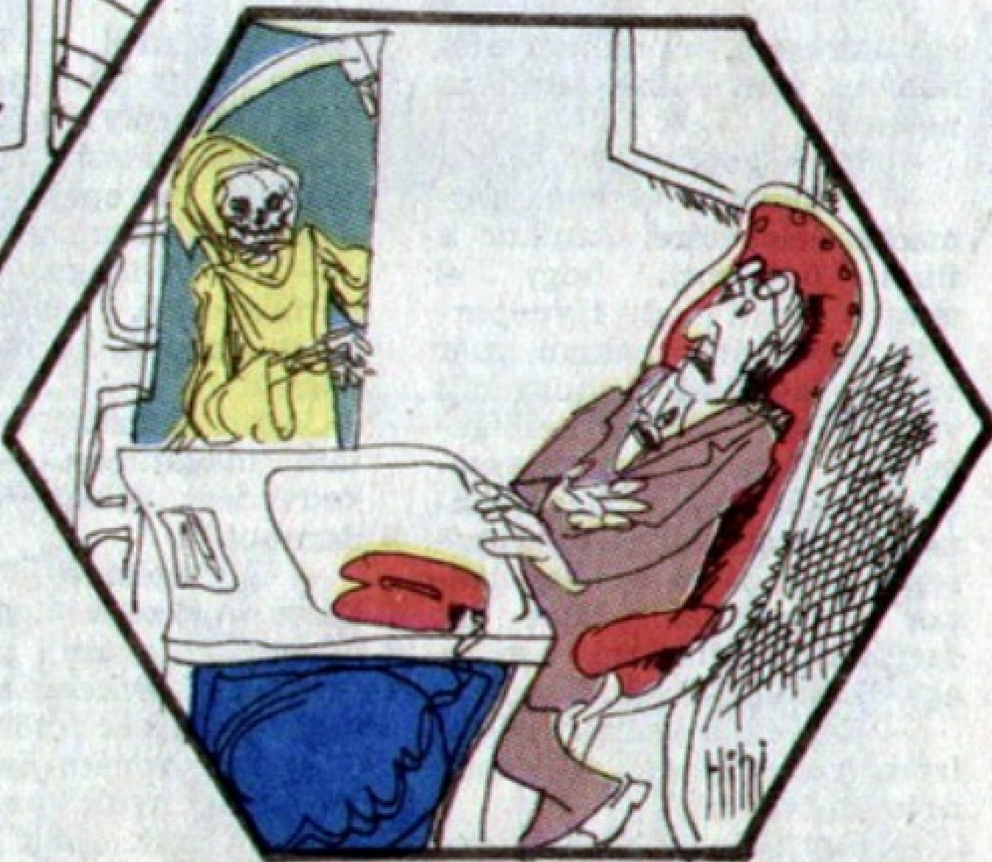
– Mindig is nyersanyagkutató akartam lenni...

– Most rohanjak utána... Az én koromban?

– Megjöttek a filmesek a főszereppel, mondjam azt, hogy annyiért nem?

– A nagyfőnök szabadságon van, én csak helyettesítem...

ABGANG

Anno dacumal írtam egy tragédiát a Pirinyó Színháznak. A darabomat, amely Angliai Erzsébet korában játszódott, viszonylag hamar elfogadta a színház vezetősége és elkezdődtek a próbák. Nem kenyerem a dicsekvés, de Shakespeare óta nem írtak ilyen tragédiát.

Az egyik próba szünetében odajött hozzám Spinoza Eörs, akire lord Oxfordstreet szerepét osztotta a rendező és így szólt:

— Apuskám! Gratulálok! Zseni vagy!

Nem akartam vitatkozni vele, mert ami igaz, az igaz.

— Apuskám — mondta a kiváló színművész —, lenne egy kérésem, írj nekem még néhány sort. Mibe kerül az neked?

— Mire gondolsz?

— A hetedik felvonás harmadik jelenetére. Amikor a fiam bejelenti, hogy el akarja venni Lady Hydeparkot. Apuskám, nekem már van is egy ötletem, hogy mit válaszoljak, csak le kell gépelned. Erre én azt válaszolom, hogy mesüge vagy, annak a nőnek nincs egy inge sem. Mire ő: nem baj, akkor is szeretem. Mire én: szeretsz, szeretsz, mi vagy te, egy Hamlet? No, mit szólsz?

— Kérlek, a kedvedért beírom a szerepedbe. De csak a te kedvedért.

— Egy kis röhögés nem árt. És akkor van egy jó abgangom is, ki tudok menni a színpadról. Ha erre nem jön be a taps, akkor dögöljek meg.

— De néhány perc múlva felakasztanak.

— Na látod. Éppen ez az. Tipikus akasztófa-humor. Ez kell a darabba. Nekem elhiheted. Öreg róka vagyok én már...

Néhány perccel később — éppen kávét ittam a büfében —, megjelent a bűbájos, görög származású Pallas Lexikonka. Bevallom őszintén, gyorsabban kezdett dobogni a szívem, amikor megláttam. S még gyorsabban kezdett dobogni a szívem, amikor azt láttam, hogy egyenesen felém tart.

— Csodálatos! — kiabálta már messziről. — Tudja, mi maga? Egy Euripidész, egy Nóti Károly! Köszönöm, hogy én játszhatom Stuart Mariska szerepét.

— Nem Mariska. Mária.

— Az mindegy — mondta a művésznő. — Így viccesebb. Apropó, kérhetek öntől valamit?

„Amit akarsz" — gondoltam magamban. — „A te kedvedért átírom az egész darabot."

— Egy egészen icike-picike kérés. A tizenkettedik felvonásban anyám szemrehányást tesz nekem, hogy több lorddal láttak csókolózni a Themze partján. Ez a szemrehányás nyolc percig tart, én meg csak állok a színpadon, és nem szólok egy szót sem. Ez így nem jó.

— Mit javasol?

— Amikor a mutter azt mondja, hogy több lorddal láttak csókolózni a Tisza partján...

— Nem Tisza. Themze.

— Az mindegy — legyintett mosolyogva az álomszép Pallas Lexikonka. — Szóval amikor befejezi a dumát, én felvágom a fejem, így és dacosan azt mondom: Na és, remélem jogomban áll számon tartani az udvarlóimat. És aztán kimegyek a színpadról. Abgang. A közönség szét fogja verni a házat... Nos, beleírja ezt a mondatot? Ha igen, akkor kap egy puszit. Előlegként.

Természetesen, megígértem, hogy beleírom ezt a mondatot tragédiámba. Pallas Lexikonka kedvéért mindent. Micsoda nő! Egy angyal, egy csoda, egy...

S akkor jött D. Kovács Z. Ernő, aki azért vette fel ezt a nevet, hogy ne tévesszék össze Z. Kovács D. Ernővel.

— Apuskám! — csapott a vállamra a százhúsz kilós művész, aki valamikor Rómeót játszta Kislőcén. — Lenne egy javaslatom. A tizennegyedik felvonásban, amikor a Towerbe zárnak és a lordkancellár megkérdi, hogy miből szereztem a vagyonomat, hiszen amikor Londonba jöttem csak néhány font és néhány forint volt a zsebemben, erre én lehajtom ősz fejemet és nem szólok egy szót sem. Ez így nem jó. Azt kellene felelnem, hogy na ja, de más zsebek is vannak a világon. Tuti a siker. Kösz, apuskám! Az ötletet ingyen adtam. Szervusz! Ha majd a Broadway-n is előadják a darabodat, fizetsz nekem egy hot dogot.

A tragédiámat nem mutatták be. A Pirinyó Színházat lebontották.

Azóta egy butik van a helyén.

Mikes György

SZŰR-SZABÓ JÓZSEF:

Alföld

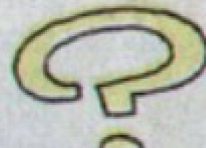

ateizmus

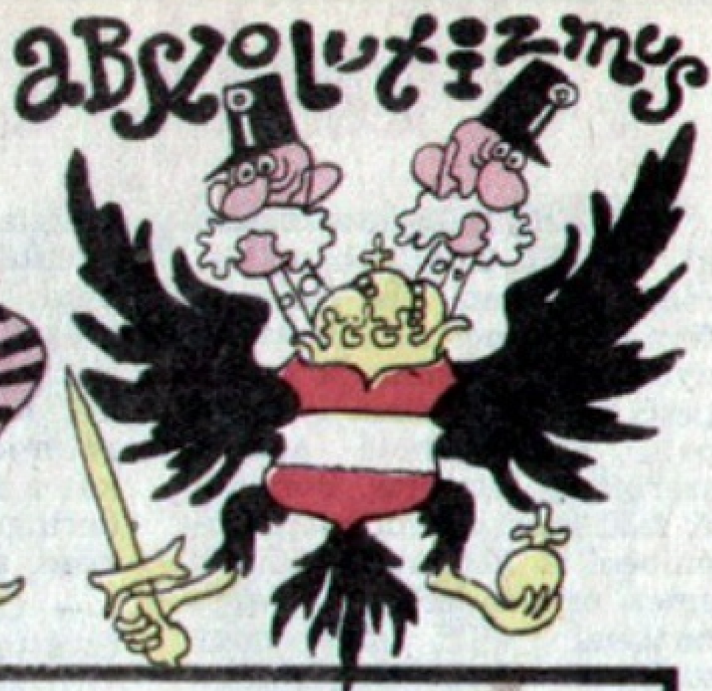
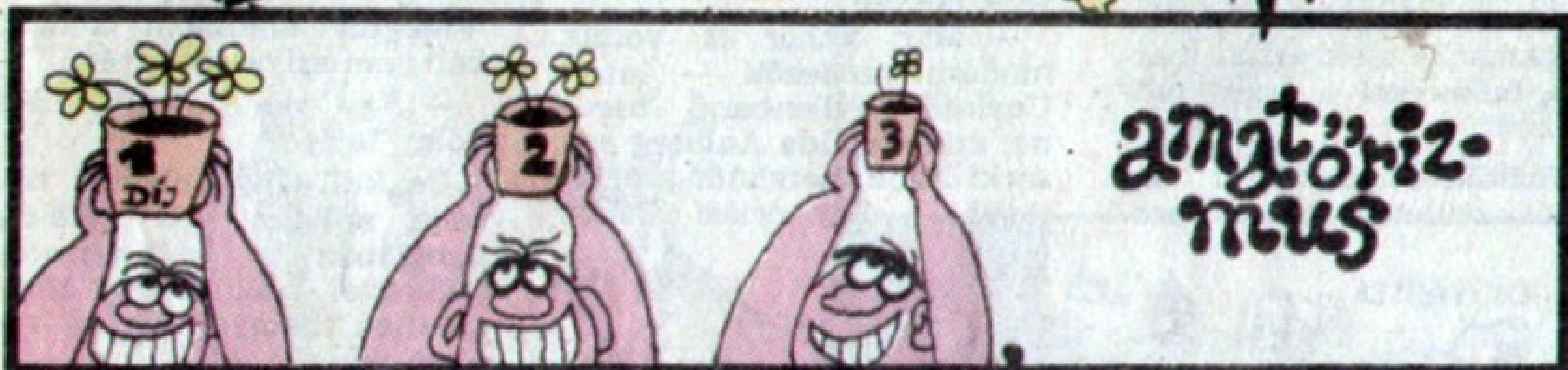
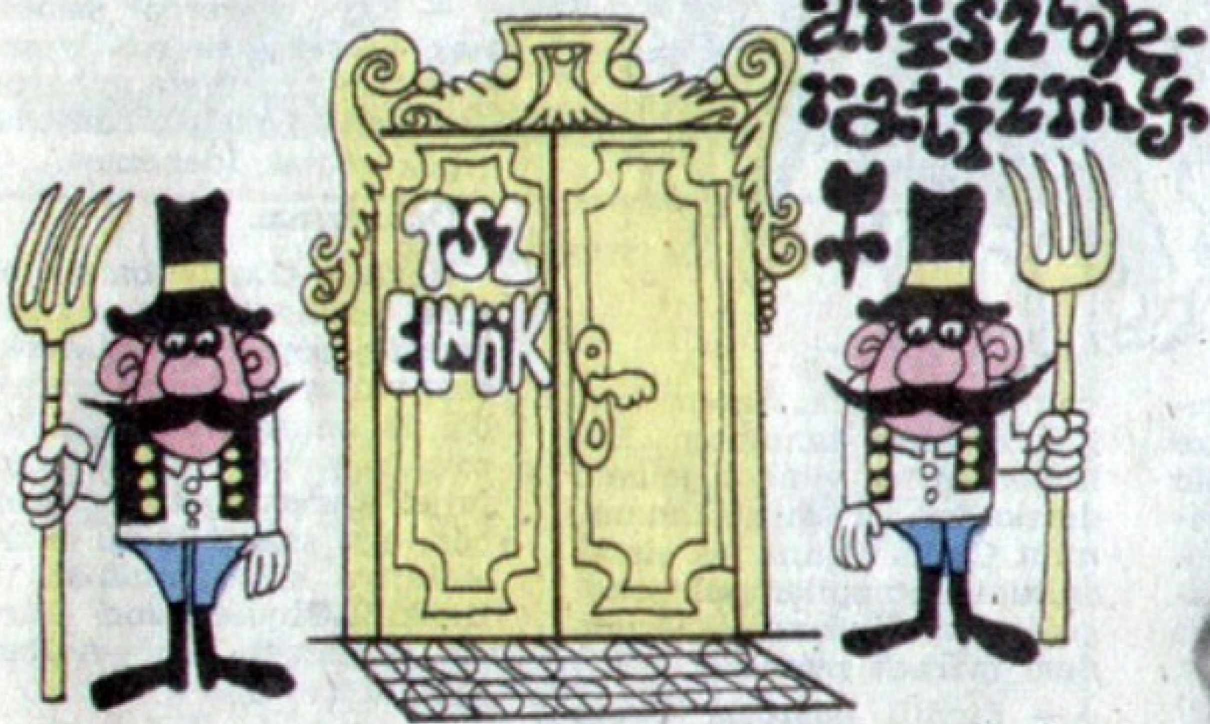
alpinizmus

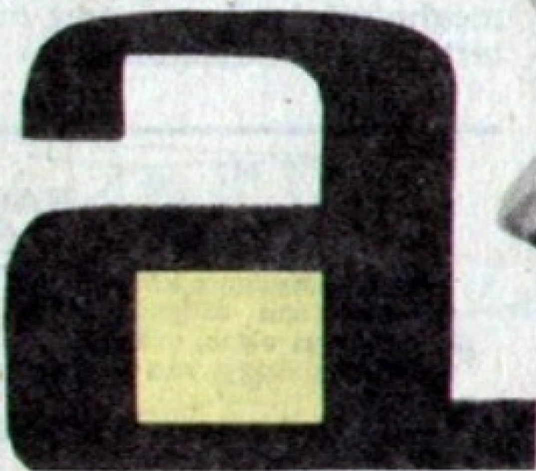
IGAZGATÓ

aszke-
tiz-
mus

abszolutizmus

1
DÍJ
2
3
amatőriz-
mus

ariszto-
kratizmus
TSZ
ELNÖK

ITALBOLT
alkoholizmus

Aalberg

Fantasztikus adatot ástam ki. Uexküll-Ghyllenband báróné, született Ida Aalberg, finn színésznő, a múlt század nyolcvanas éveiben a budapesti Népszínházban is fellépett. Ellenőrizhető adatok szerint ő játszotta Boriskát A falu rossza című népszínműben. A kulturális előidők emez őskori lelete oly erős hatással volt rám, hogy többször földelnem kellett magamat, s csak aztán mertem felkeresni a nagy művésznőt.

Uexküll-Ghyllenband bárónét, született Ida Aalberget a Kern Andrásról elnevezett színészotthon lakói között találtam meg. A múló évek csupán a környetét viselték meg, hiszen köztudomású, hogy jégtömbbe fagyasztva a cserebogár is megőrzi üde frissességét. Hát akkor még — ugyebár? — milyen friss és üde maradhat maga a jégtömb. Uexküll-Ghyllenband báróné, született Ida Aalberg kékes volt, áttetsző és a Jegesmedve-szigetek édesdeden dermesztő légkörét árasztotta. Nyírfakéreg-öntettel kínált, amely olyan undorító, hogy minden kortyot kétszer kell kiköpnie az embernek.

— Ön valóban Boriskát játszotta A falu rosszában? — kérdeztem jelbeszéd útján, mert Uexküll-Ghyllenband báróné, született Ida Aalberg egy árva szót sem értett magyarul.

— Sőt! — kacagott Uexküll-Ghyllenband báróné, született Ida Aalberg, az Aleuták felett dühöngő jégvihar pajzán derűjével. — Még Cinka Pannát is a Tyukodi pajtásban. Micsoda siker volt, istenem! A rajongóim kifogták a rénszarvasokat a hintómból, s én sózott heringeket szórtam a nép közé, angyali bőkezűséggel.

— Cinka Pannát? Szőkén és áttetszőn?

— Már akkor is voltak modern rendezők — intett Uexküll-Ghyllenband báróné, született Ida Aalberg egy sarki liliom petyhüdt gráciájával. — Egy óriási előnye volt a dolognak. Sosem kellett szerepet tanulnom. Belibbentem a világot jelentő deszkákra a hegedűmmel, mint Cinka Panna, és elszavaltam Lemppilamppi zokogóját az Uxikaxiból, szem nem maradt szárazon.

— Finnül játszotta Cinka Pannát?

— Természetesen. Akkoriban még nem ismerték a szinkront. A hatás így is megrázó volt. Aki nem értett finnül, ordítva sírt a meghatottságtól, aki meg értett, az a röhögéstől.

— És azóta?

— Na, istenem, egy kicsit megcsappant az érdeklődés. Kinek kell ma Pesten egy finn színésznő? Azért én mégis mindig kapok kisebb-nagyobb filmszerepeket.

— Hogyan?

— Litvánnak adom ki magam. Vagy még inkább csehszlovákoknak. Nem mindegy, hogy milyen nyelven hallgat az ember? Legutóbb például eljátszhattam Papramorgó Jankót, a vén vízibetyárt a „Nyergük alatt fúj a szél" című filmalkotásban.

Megint ámulnom kellett, bár nem szívesen tettem.

— Egy vén betyárt? Idős hölgy létére?

Uexküll-Ghyllenband báróné, született Ida Aalberg kacajában a Baffin-szoros jéghegyei csilingeltek, amelyeknek hétnyolcada a víz alatt van.

— Egy ezerarcú színésznek gyerekjáték az ilyesmi. Egyetlen fintor, s a gyönyörű öregasszonyból ocsmány vén ripők válhat. Idenézzen.

Odanéztem.

Uexküll-Ghyllenband báróné, született Ida Aalberg arckifejezése egy mikurkát sem változott. De az eredetiből is annyi rémség sugárzott, hogy szügyembe vágott fejjel menekültem. A küszöbön egy szálkásszőrű eszkimókutya állta utamat, de Uexküll-Ghyllenband báróné, született Ida Aalberg rákiáltott:

— A francba, Pörkölt, mert akkorát rúgok beléd, hogy hetet hömpölödsz.

Elgondolkoztam.

Mégiscsak rokonnyelv…

Peterdi Pál

NAGYLELKŰ

Két elhanyagolt külsejű fiú beszélget.
— Szívesen megnősülnék, de nekem feltételeim vannak! A lány legyen okos, szép, fiatal, kedves, jól keressen.
— Lehet, hogy van ilyen lány, de majd hülye lesz hozzád menni!
— Ismered a nagyvonalúságomat. Azt a kis hülyeséget elnézném neki.

KRENNER ISTVÁN:

AMERIKA

ALKONYAT

APACSOK

ATTRAKCIÓ

ARIZONÁBAN

AUTÓS ÉS KUTYÁJA

BALÁZS-PIRI BALÁZS:

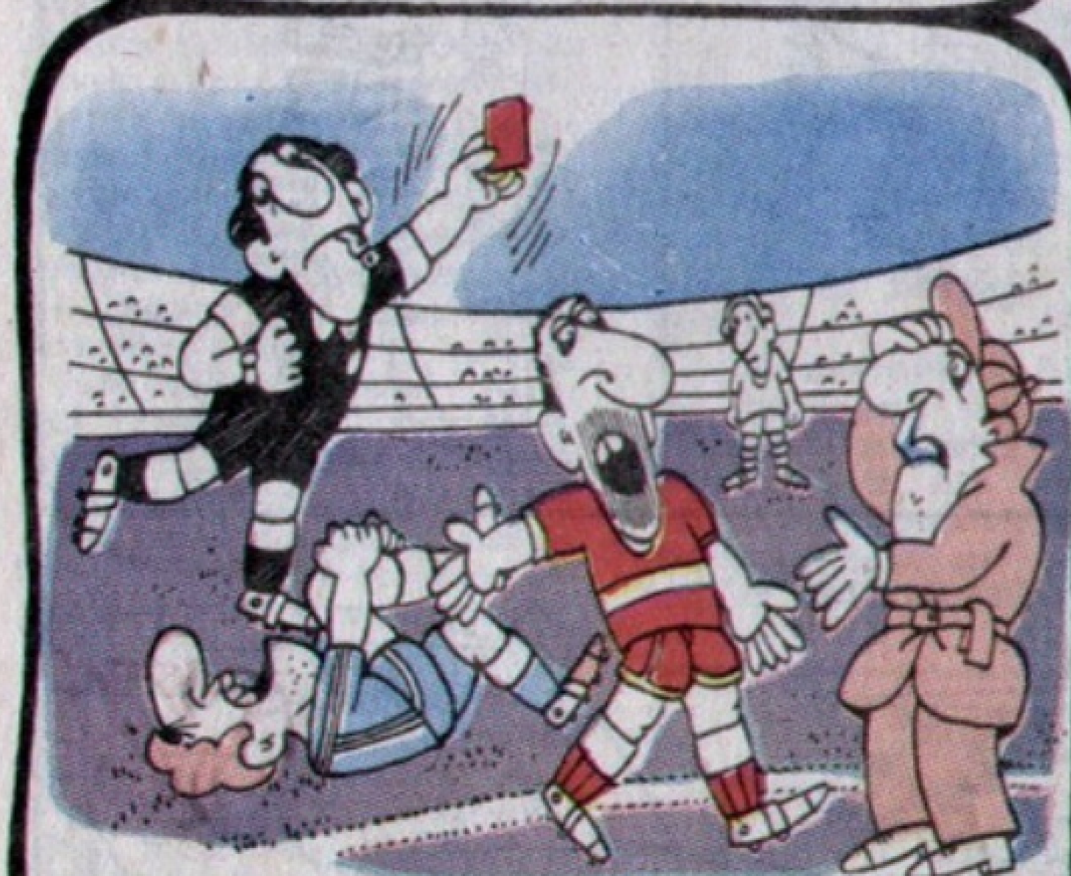
ALAMUSZI ALAKOK

– Csak azért hajtottam gyorsan, mert a rendőrfőkapitányhoz vagyok hivatalos vacsorára ...

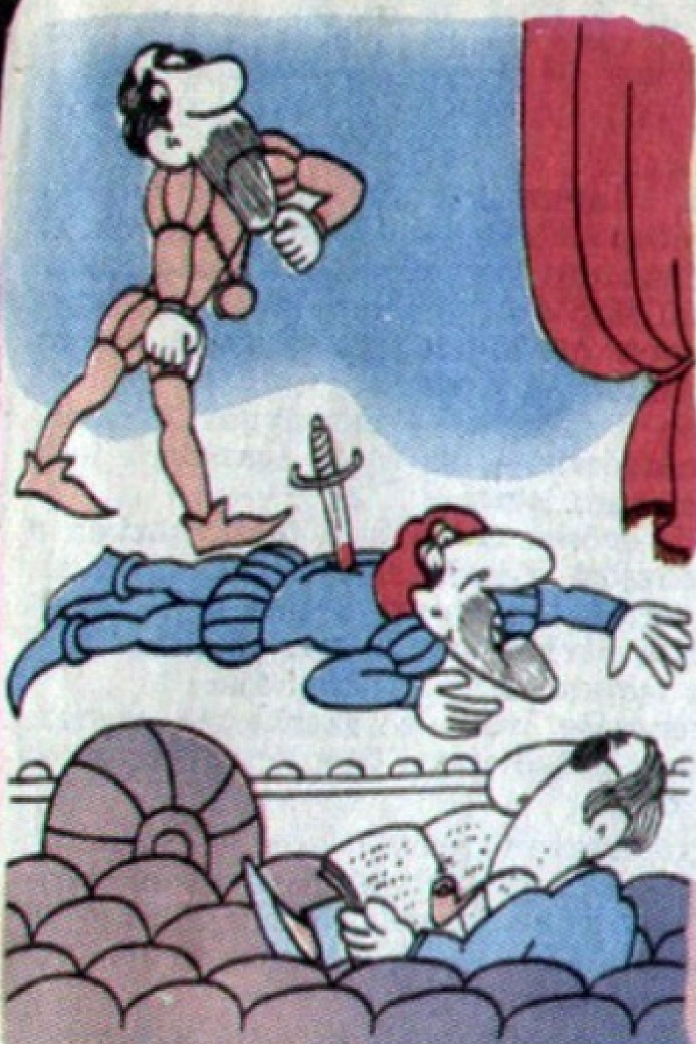
– Ahhoz képest, hogy mi mindent hoztak az útitársaim, ez csak néhány apróság ...

– Pedig direkt akkor rúgtam fel az ipsét, amikor nem nézett oda a játékvezető!

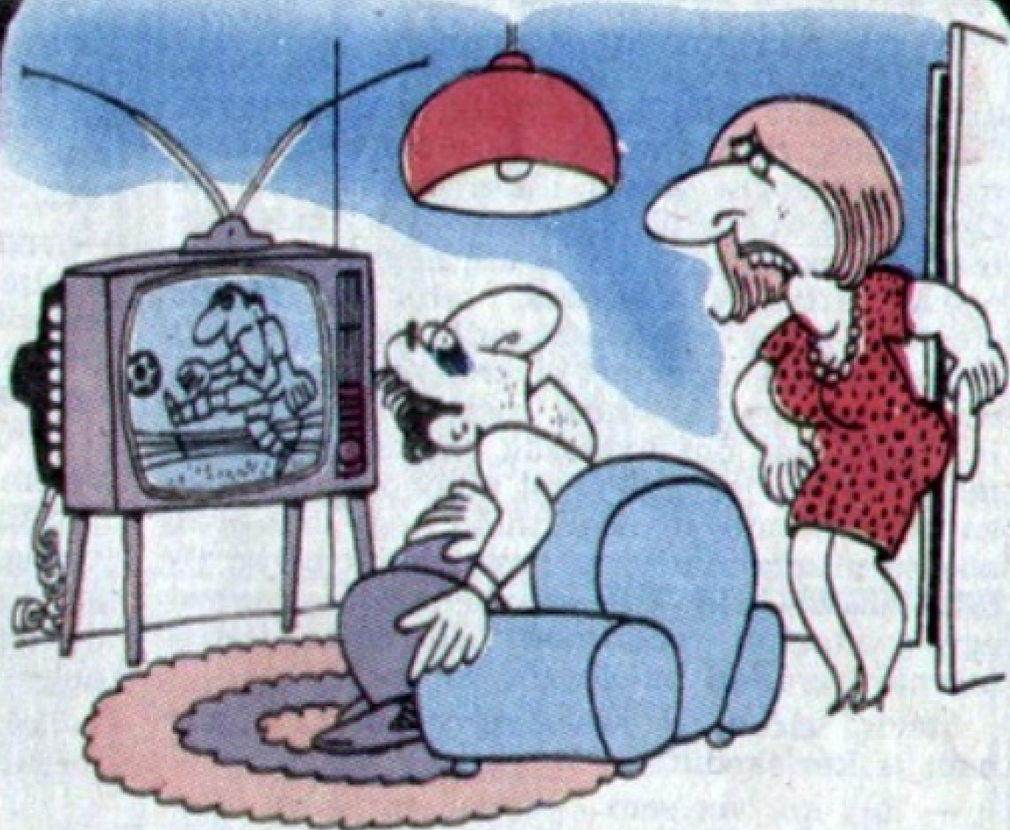
– Meneküljünk, öregem! Amikor így mosolyog, mindig kölcsönkér egy százast ...

– Csak a bolond jó szívem miatt vállalom ennyi fizetésért, hogy minden nap ledöfjenek!

– Úgy bánt, anyuci, hogy nem segíthetek neked a magas vérnyomásom miatt . . .

– Azt mondtad, hogy lemész a kocsmába és ahelyett itt titokban meccset nézel!

– És ha teljesen levetkőzöm, tényleg meg tudja állapítani, hogy alkalmas vagyok-e tévébemondónak?

ALAMUSZI ALAKOK

ALKOHOLSZONDA

Éjfél múlt, nemrégen érkeztem vidékről és tettem le Gyé barátomat a lakása előtt. Még egy negyed óra és magam is kiszállhatok az autóból, ennek a napnak is vége van.

Azazhogy mégsem? Előttem karikákat ír le zseblámpával egy kéz, már látom is mellette a rendőrségi gépkocsi tetején a fényt. Ezek szerint még egy igazoltatás hosszabbítja meg négy-öt perccel a hazaérkezés idejét. Leállok az út szélén és a megszokott mozdulatokat tesszük a rendőrrel: én letekerem az ablakot, ő behajol és tiszteleg.

— Jó estét! — mondja rutinosan — gépkocsi-ellenőrzés, kérem az iratait.

Ezt mondja, miközben benéz az ablakon, de *mást* is tesz: *szimatol!* Csak a vak nem látja, hogy miközben behajolt, valami szimatot vett a kocsi belsejéből. Azt is tudom, mit szimatolt ki: cseresznyepálinkát, fekete címkés, kommersz cseresznyét, hétdecis üveget, lecsavarható kupakkal, amely eleinte nem csavarodik le, majd mindjárt utána nem zár rendesen. Namármost:

Gyé úgy hordja magánál a cseresznyésüveget, mint más a személyi igazolványát. Táskájába rejti, amely a felbontást követően szivárogni kezd, illata betölti eleinte Gyé táskáját, belülről, majd Gyé rendet teremt a táskában. Ez abból áll, hogy a cseresznyével átitatott dolgokat, mint szalvétába göngyölt kiflit, papírzsebkendőt, kéziratpapírt és pálinkás dohányport eltávolít a táskájából, részint a hamutartókba, részint az ülés alá. Ha most már hozzávesszük mindehhez, hogy maga Gyé is terjeszt némi alkoholszagot maga körül, könnyen megérthető, hogy több órás, hosszú utazás után a gépkocsi belül olyan illatot áraszt, mint egy erjedő hordó, amelyet egy gyakorlott rendőrnek nem nehéz felismernie egyetlen belélegzés útján.

Máris várom a szokásos kérdést, amely nem is késlekedik:

— Egy kortyot sem — mondom teljes bűntelenségem tudatában, de látom rajta, hogy nem hiszi. Hogyan is hinné, én sem hinném az ő helyében: olyan pálinkaszagot lövell az autó belseje, mint egy szüreti mulatság Budafokon, ahol egy őrült három lövéssel kilőtte a legnagyobb hordó oldalát. Viszont tudom, mivel vághatom el a vitát:

— Jöjjön a szonda — mosolygok barátságosan a rendőrre —, az majd igazságot tesz. Csakugyan nem ittam.

A rendőr erősen csóválja a fejét, közben a társa is odajött. Kissé tanakodnak, hogy ne halljam, miről beszélnek, aztán a társa — alighanem a parancsnoka — az ablakhoz jön, benyújtja irataimat és azt mondja:

— Szerencséje van a szerkesztő úrnak, hogy velünk találkozott. Menjen gyorsan és óvatosan haza.

— Én csakugyan nem ittam — mondom szomorúan — és nagyon szépen kérem, hozzanak egy szondát. Maguk igazán túlságosan is rendesek hozzám, hadd bizonyítsam be, hogy én is rendes vagyok!

— Nincsen szondánk — mondja a főtörzs, de csak a bolond nem látja, hogy hazudik. Engem akar megmenteni ez a hitetlen kutya! Abban a biztos tudatban, hogy nagy bajt hoz rám, ha most megszondáztat.

— Testvéreim — nézek rájuk könyörgőn —, adjatok egy szondát! Hadd fújok bele! Utoljára két évvel ezelőtt volt bennem egy kis alkohol, az is egy lángoló palacsintából. Bűntelen vagyok, teljesen szeszmentes, az égre esküszöm! Szondáztassatok meg!

— Viszontlátásra! — mondja a főtörzs és velem végzett. Megy a mögöttem leálló gépkocsihoz.

Most elmegyek a főkapitányságra és kérek egy szondát! És elmegyek a mentőkhöz és esdeklőn feléjük nyújtom mind a két karom, hogy vegyenek vért!

Holnap megkeresem ezt a járőrt és megmutatom nekik, hogy nem ittam!

Somogyi Pál

ÉRZŐ LÉLEK

— Asszony, már nem bírom nézni, hogy mennyit kínlódsz a mosogatással!
— Van valami jobb ötleted? Talán mosogatógép?
— Miféle mosogatógép? Csukd be szépen a konyhaajtót, hogy ne lássak be!

ÁTLAG

— A napokban eljegyeztek! — jelenti be Mancika a barátnőjének.
— Gratulálok! És hány éves a vőlegény?
— Ketten ötvenévesek vagyunk.
— Oh, már megint egy taknyos gyerek!

MADÁR ÉS KUKAC

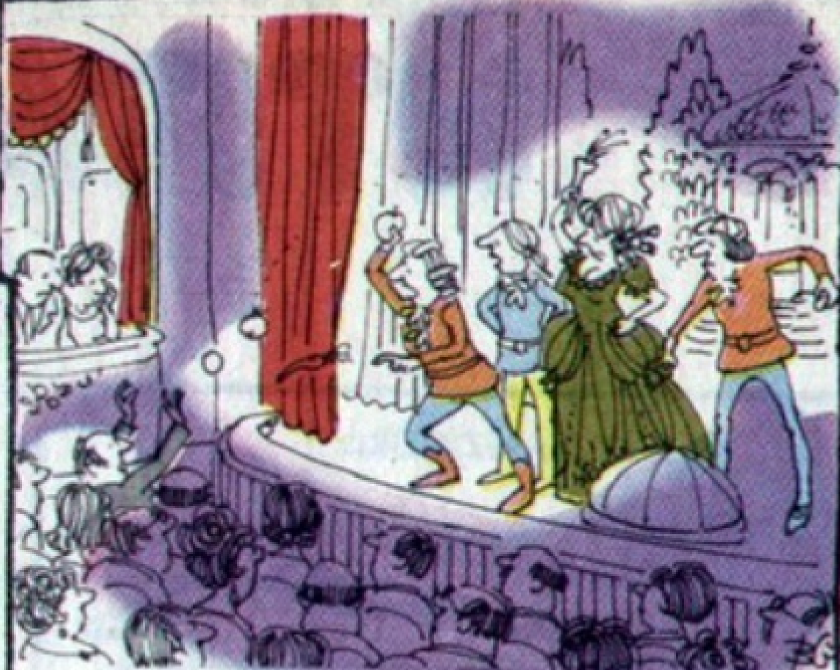
— Jól jegyezd meg, fiacskám: csak a korán kelő madárnak jut kukac — magyarázza oktató hangon fiának az apa. — Épp ezért kell mindig korán kelni.
— No, és az a kukac? — kérdezi a fiú. — Nem ostoba, hogy még a madárnál is korábban kell fel?
— Tévedsz — felelte rövid gondolkodás után az apa. — Az a kukac egyáltalán le sem feküdt, épp egy buliról jött haza.

PECH

— Csupa vér az arcod!
— Csuklott a borbély...

BRENNER GYÖRGY:

ALVILÁG

– Ott van az az átkozott kritikus!

– Kikérem magamnak, hogy mindenhonnan azonnal letöröld az ujjlenyomataimat!

– Aztán kiderült, hogy az uram találmánya korszakalkotó, hát a magyar feltalálósors helyett választottam neki a gyors halált.

– Szerencse, hogy nálunk a kábítószert csak cipelni kell, nem csempészni ...

VÁRNAI GYÖRGY:

ANTITALENTUM

KASSZAFÚRÓ

RESTAURATOR

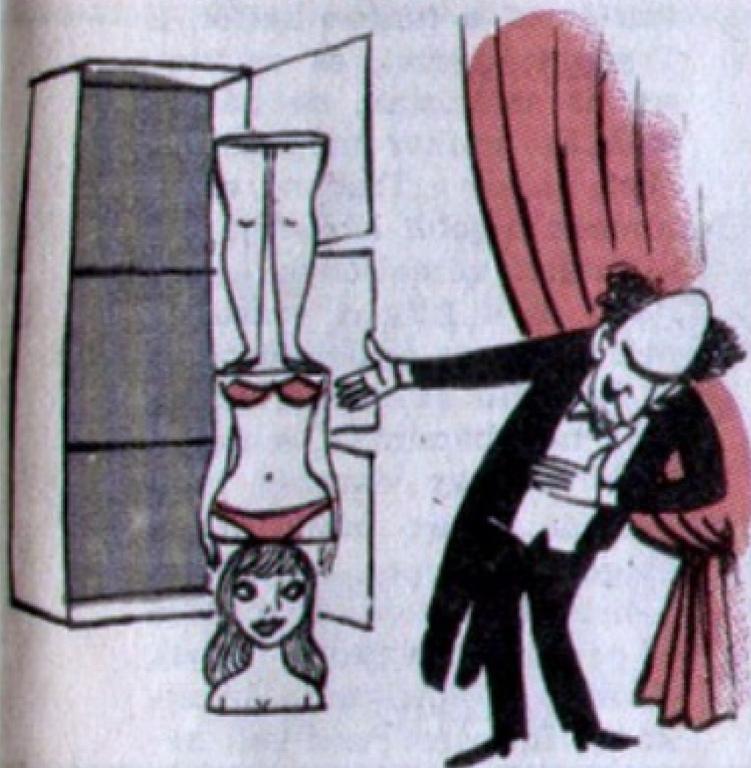
– Ne haragudj, drágám, a tollát mindig rajtafelejtem ...

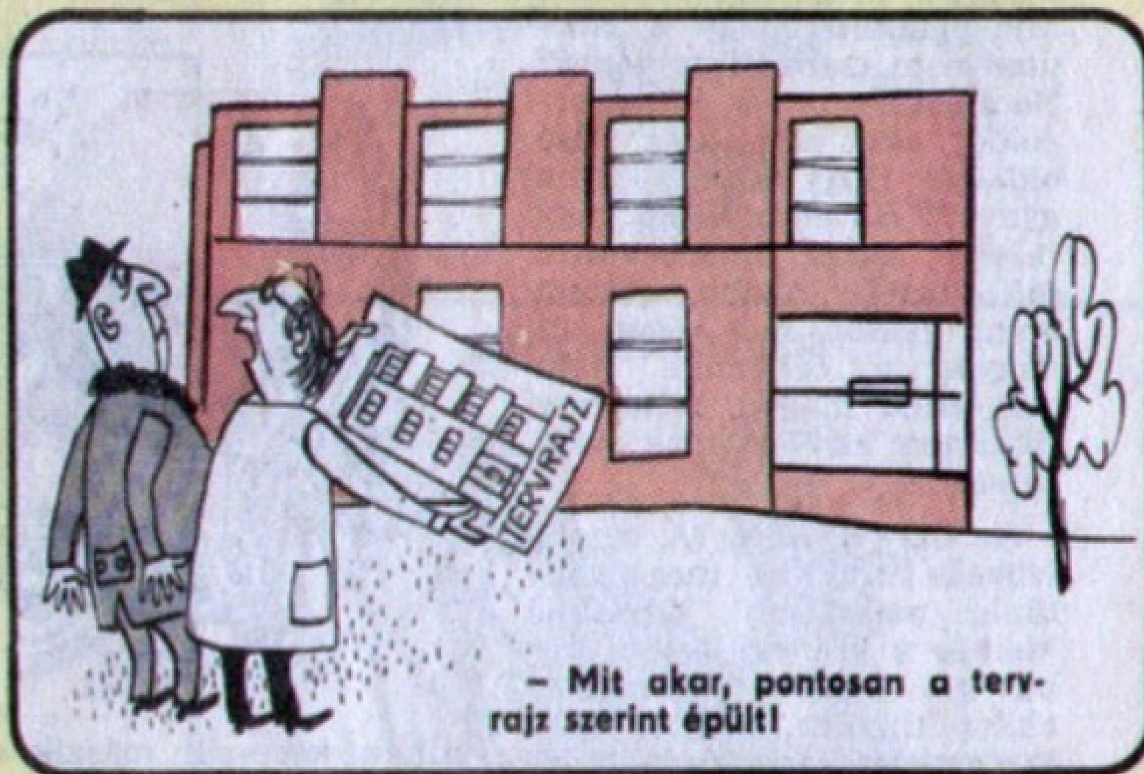
– A húrokat majd csak akkor teszem fel, amikor a kottából már hiba nélkül megy ...

– Hát ezt hogy csinálta?

BŰVÉSZMUTATVÁNY

– Mit akar, pontosan a tervrajz szerint épült!

SZÖGLETRÚGÁS

AUTÓK ÉS UTASOK

A BÁTOR. Előzd meg, az anyja mindenit, azzal a vacak Bugattival döcög itt előttünk, nyomd a pedált, add neki a kakaót. Ha neki szabad a városban nyolcvannal, miért ne mehetnénk mi százzal?! Ott kanyarodj be, légy szíves, az egyirányú utca! Hogy tilos a behajtás? Hát aztán, azért az mégis csak egyirányú utca, ha mindjárt a tilos vége is. Most, kérlek, fordulj meg! Mit mondasz, hogy a Körúton nem szabad forgolódni? Nem azt mondtam, hogy forgolódj, csak menj át a túlsó oldalra! Hogy lehetsz ilyen gyáva?! Ha ennyire be vagy rezelve, akkor minek veszel fel utast? Inkább jöttem volna gyalog, már régen ott vagyok a célomnál. Nem szégyelled magad, feltartasz itt engem ezzel a vacak autózással ...

Az ÜGYETLEN. (A vezető szövege.) Így ni, megérkeztünk, parancsolj kiszállni. Melyik a kilincs? Azt a kis bütyköt húzd erre, befelé, akkor kinyílik az ajtó. Nem azt, az isten szerelmére, most leereszted az ablakot. A másik bütyköt ... Hisz az a szellőző ablak! Most már az összes ablak tárva-nyitva, de az ajtó még mindig zárva. Húzd befelé azt ott, ni! Hiszen az a szivargyújtó, rá akarsz gyújtani?! Hát nem vagy képes megérteni? Szent Habakuk, ez előre-hátra csúszkál az üléssel! Ne az ülést rángasd, az ajtót nyisd ki! Állljjj! Most meg bekapcsoltad a rádiót, bömböl ez az istenverte zene, az a rövidhullám, nem a kilincs! Hé te, mit akarsz tőlem, mit rángatod a kormányt! Nézzenek oda, most meg már a kürtöt nyomja! Kihúztad a szivatót, bekapcsoltad a világítást! Ereszted el a kéziféket! Segítség, ez az

idióta keresztül mászik rajtam, az ülésemen mászik keresztül és az én ajtómat rángatja, miközben a nadrágjával végigtörli a képemet! ... Az anyját, a végin tényleg megtalálta a kilincset, de az én oldalamon! Ki érti ezt?

A MESÉLŐS. Egészen jó az autód. Nekem ugyan nincs, de nem kéne. Jelzem, az anyai nagybácsikámnak is volt egy Skodája. Nagyon szép kocsi. Sajnos, csak volt. A nagybácsi is csak volt. Ugyanis egyszer ment az országúton. Így, ahogy te most. És jött szemben egy furgon. Úgy, ahogy neked most. A nagybácsim éppen előzni akart egy Trabantot. Úgy, ahogy te most. És akkor a furgon gyorsított és elkapta a bácsikám kocsiját és átdobta a túlsó oldalra, és a három kocsi — a Skoda, a furgon meg a Trabant — elkezdett szaltózni a levegőben. A Skoda egyet szaltózott, a furgon kettőt, a Trabant hármat, és az utasok is szaltóztak, de hátrafelé. És amikor megtalálták őket, akkor a Trabant vezetőjének a jobb lába kilógott a furgon vezetőjének a bal fülén és a furgon vezetőjének a fogsora az belefúródott a Trabant akkumulátorába, és a nagybácsim ... a nagybácsimat egy darabig nem találták, mert tudniillik, a furgon az éppen majonézes fasírtot szállított egy büfébe és nem lehetett tudni, melyik a fasírt és melyik a bácsikám. Hát ezért nem kell nekem autó, ha mindjárt olyan szép is, mint a tiéd, mert te is így jársz egyszer, meglásd, szervusz, köszönöm szépen a fuvart, nagyon kellemes volt ...

Novobáczky Sándor

MINI

A miniautó elgázol egy részeget. Az illető föltápászkodik, leporolja a ruháját és a rémült vezető sűrű bocsánatkéréseire így válaszol:
— Semmiség, uram ... Úgyis föl kellett már ébrednem ...

CSAK UDVARIASAN!

Az amerikai újságíró interjút készített egy angol íróval. Beszélgetés közben fölrakta az asztalra mindkét lábát, de nyomban észbe kapott, s megkérdezte:
— Bocsánat ... Nem zavarja önt ezt a szokásom?
— Ó, dehogy, ne aggódjék — válaszolt szívélyesen angol beszélgetőtársa —, akár mind a négy lábát is felrakhatja ...

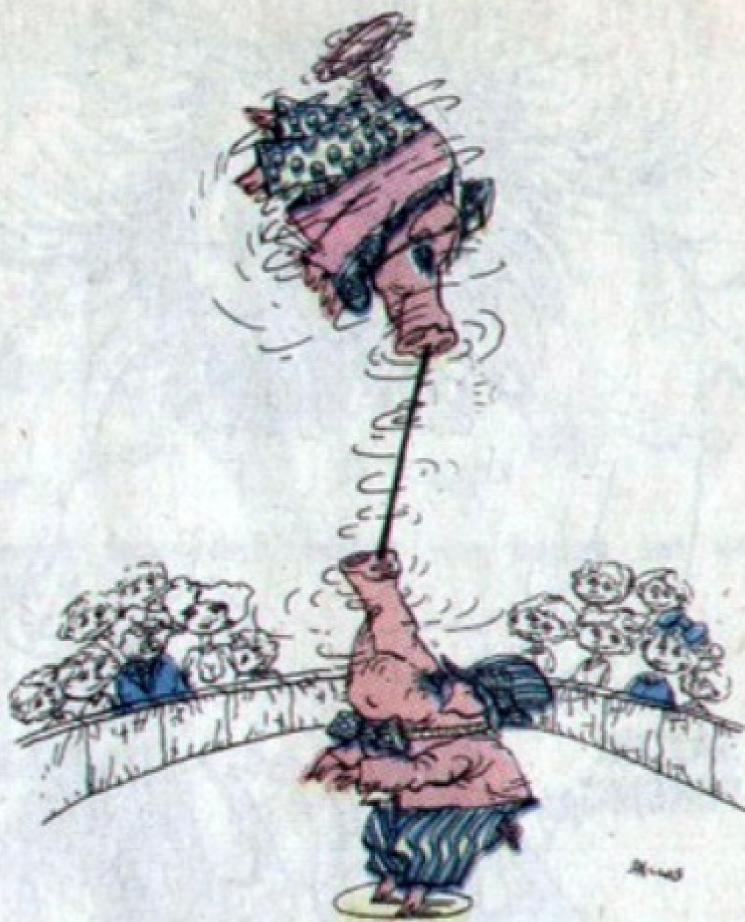
ZSONGLŐR

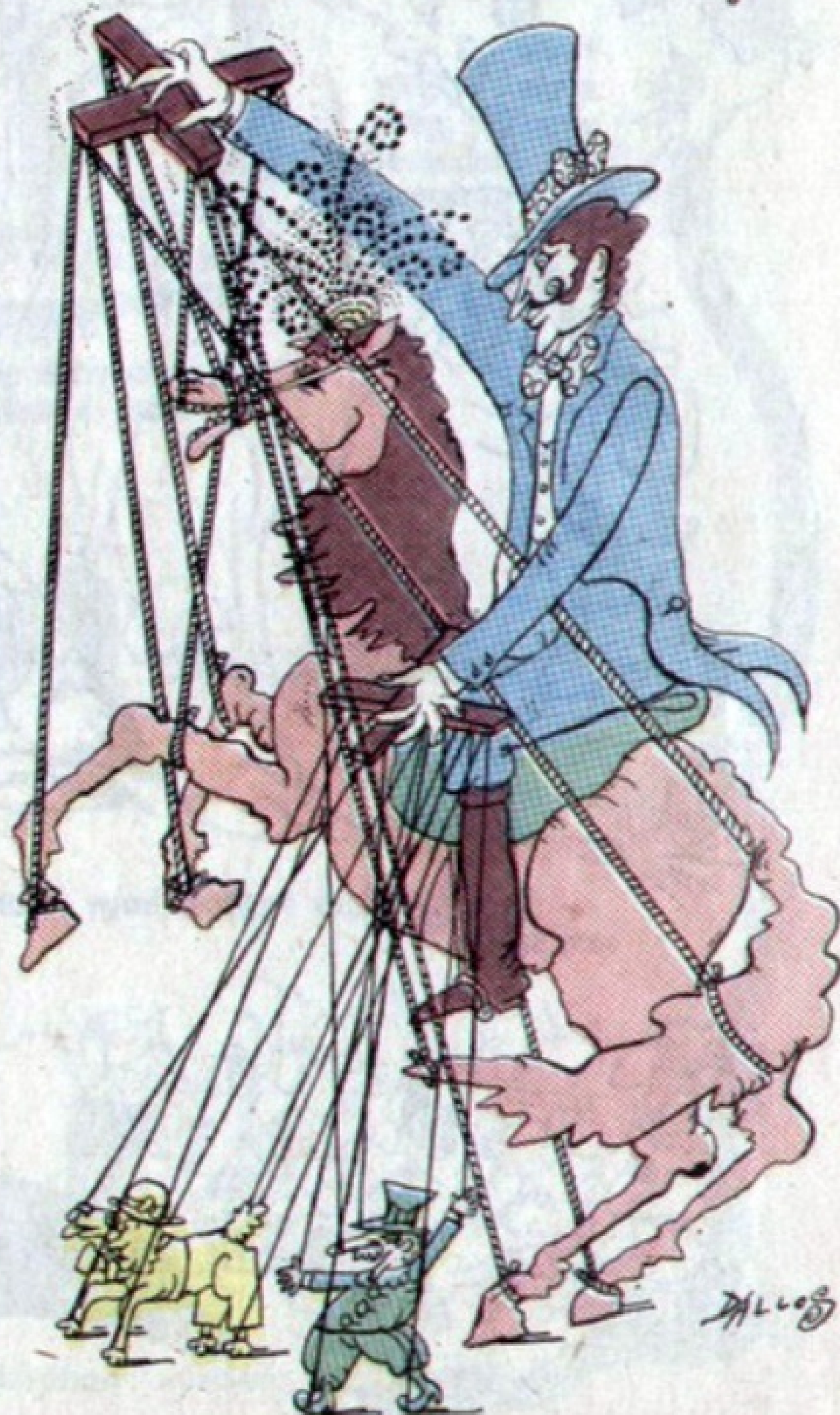
ZEBRALÉTRA

EGYENSÚLYOZÓ MŰVÉSZ

MARIONETT MŰVÉSZ

SAJDIK FERENC:

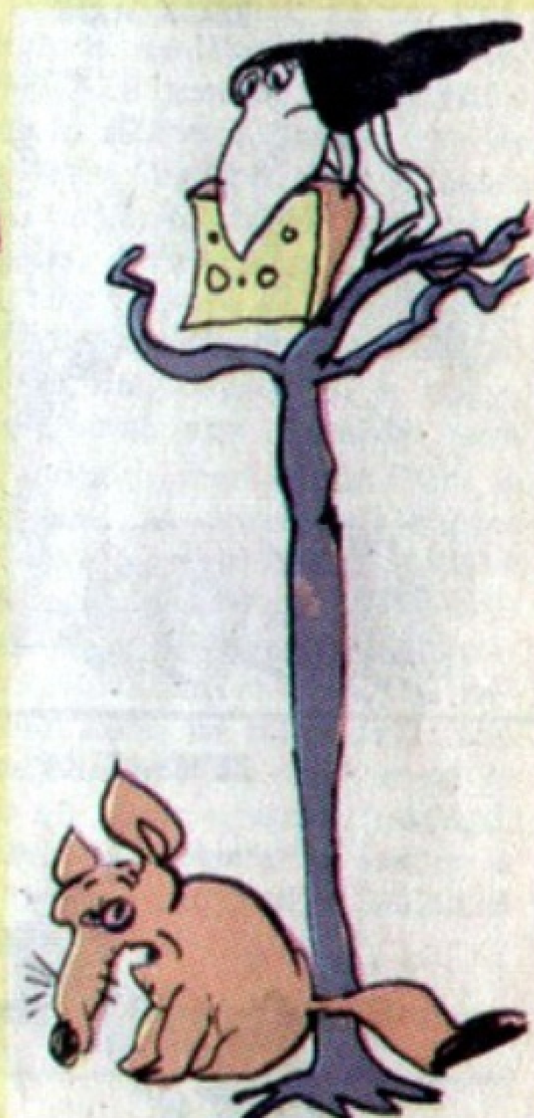
AISZÓPOSZ NYOMÁN

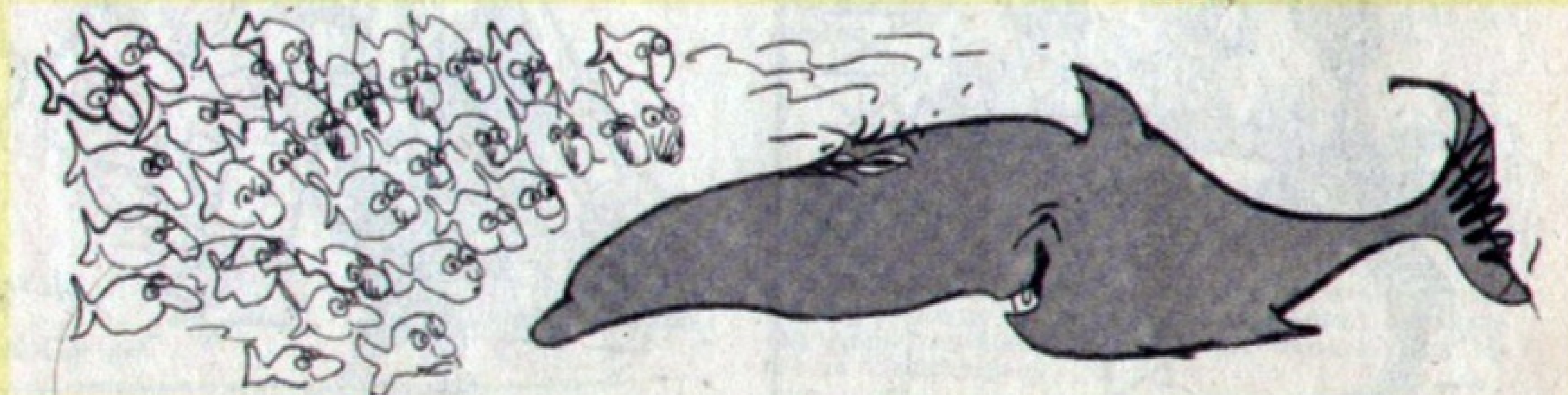
– Aiszóposz szerint te vagy a király, tehát jogunk van leváltani.

– Én olyan buta vagyok, hogy rólam még tanmese sem szól?

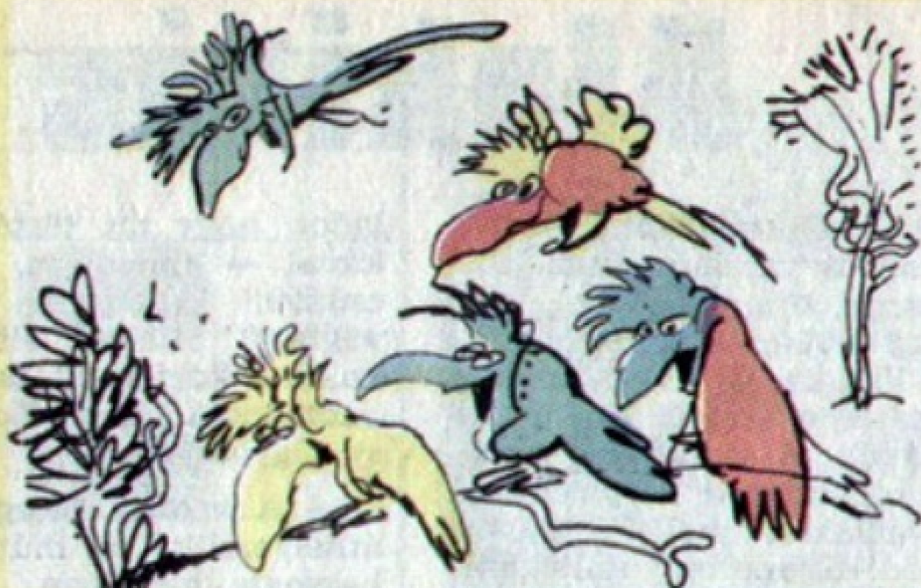
– Miért nem figyeltem az iskolában, most nem tudom, mit kell mondani...

– És akkor a jóságos cápa elvitte a hasában a kishalakat Tündérországba...

– Ez a világ gondjain töpreng, vagy minket akar elkapni?

– Annyit fecsegünk, biztos van benne sok okos gondolat is . . .

– A harkály az igen, okos, bátor és hatalma van!

– Ez miért nem várja meg, hogy levonjam a tanulságot?

– Miért ne győzhetnélek le? Karikatúrában minden előfordulhat.

Alakítás

Óvatosan magamhoz szorítottam a szakszervezet által vásárolt dinnyebefőttet, egy köteg 1934-es évfolyamú Tolnai Világlapját és egy csokor rózsaszínű szegfűt (kis gyári hibával). A szolid eleganciával berendezett kórteremben az ablakok melletti ágyon feküdt Kondorossy kollégánk az adminisztrációból. Bágyadt kézlegyintéssel üdvözölt, én viszont harsányan felordítottam:

— Szevasz, öreg fiú! Ez igen! Mi majd megőrülünk a vállalatnál, annyi a munka így hó végén, te meg szépen elbújtál a kórházban... Vedd tudomásul, hogy az egész osztály irigyel, Szerencsés flótás!

— Ne bolondozz — nyögte kissé sápadtan —, a prof szerint meg kell csinálni a műtétet.

— És ha meg kell csinálni? Na, bumm, és akkor mi van? Tudod mi lesz az egész? Katonadolog, gyerekjáték, ipi-apacs, egy-kettő-három. A professzor azt mondja: te vagy a fogó, aztán kész.

Ekkor fehér bóbitás ápolónő lépett az ágyhoz:

— Most szépen a hóna alá tesszük a hőmérőt. Így ni — mondta kedvesen mosolyogva, aztán elsietett.

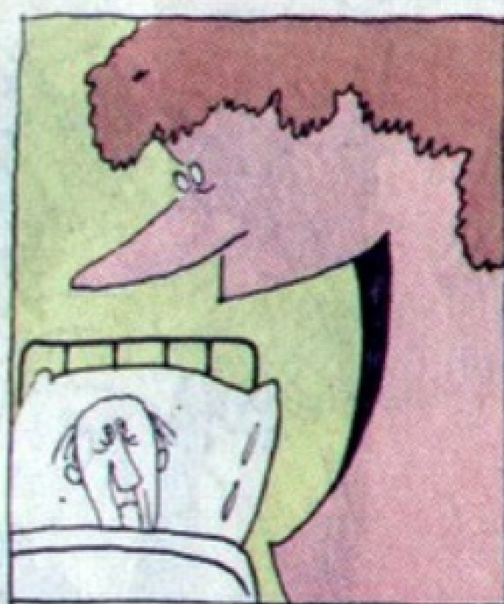
— Micsoda nő, öregem — kacsintottam Kondorossyra —, átkozottul jól megy a dolgod. Ne félj, láttam, hogy nézett rád az a tündér.

— Jut is nekem eszembe ilyesmi. Értsd meg, lehet, hogy még ma sor kerül az operációra — suttogta elmerengve. — És ha esetleg valami komplikáció merül fel?

— Komplikáció? Hogy oda ne rohanjak. Tudod, az országban naponta hány ilyen karcolást végeznek az orvosok? A prof behunyt szemmel csinálja az ilyesmit. Ott sem kell lennie, telefonon megcsinálja. Úgy elvégzi, hogy közben Steinbecket olvas és hallgatja a Szabó családot, hogy mi történt Icukával — mondtam, és búcsúzóul kedélyesen hátbavágtam. Mielőtt elhagytam volna a kórtermet, tagbaszakadt ápoló lépett Kondorossy ágyához:

— A kedves beteget most áthelyezzük a műtőbe — harsogta biztatóan.

— Látod — mondtam irigyen —, nagy kópé vagy,

mindig tudtad, hogyan kell helyezkedni... !

Ezután pánikszerűen elhagytam a kórházat, szilárdan elhatározva: megmondom a vállalatnál, hogy ezután mást küldjenek szakszervezeti beteglátogatásra. Például a Gábor Miklóst. Ő még nálam is jobb színész.

Galambos Szilveszter

LEHETETLENSÉG

— Pali barátunk remekül rajzol. Tegnap egy pókhálót rajzolt a falra és a takarítónő egy óra hosszat vesződött vele, hogy lesöpörje.
— Lehetetlen!
— Nem hiszed?
— Nem én. Olyan takarítónő nincs a világon.

ALBÉRLET

— Mennyiért adja ki ezt a szobát?
— Havi ezerért.
— Világítással együtt?
— Igen, a nappali világítással együtt, a villanyért külön kell fizetni.

EGYETÉRTÉS

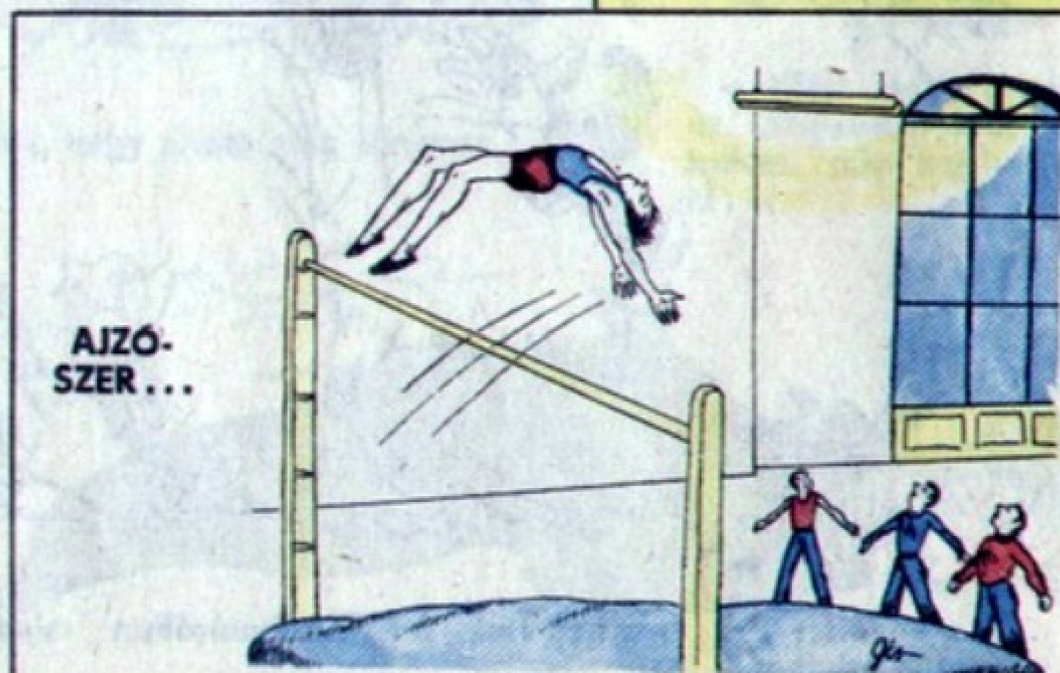
— Már huszonhárom éve vagyok nős, s ez alatt a feleségem meg én csak egyszer jutottunk ugyanarra az elhatározásra...
— És mikor volt ez?
— Amikor kigyulladt a házunk és egyszerre próbáltunk kiszaladni ugyanazon az ajtón!

EMLÉKEZETES

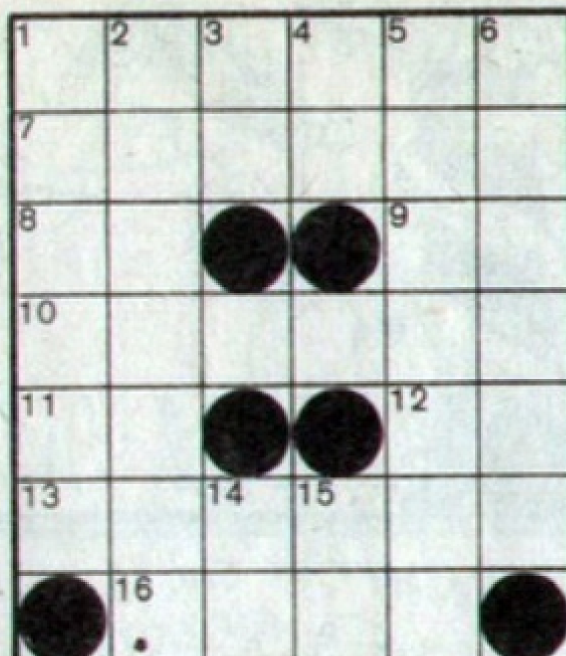
Bírósági tárgyalás.
— Mondja kérem, mikor kezdődött a veszekedés ön és a férje között?
— 1974. augusztus 12-én, tisztelt bíró úr.
— Hogyan sikerült ilyen jól megjegyeznie a dátumot?
— Hiszen az esküvőnk napja volt!

RIVIÉRA

— Azt hiszem, a következő szezonban kénytelenek leszünk csökkenteni az árakat! — mondja a francia Riviéra egyik hoteltulajdonosa a feleségének.
— Miért?
— Hogy a szegényebb milliomosok is megszállhassanak nálunk.

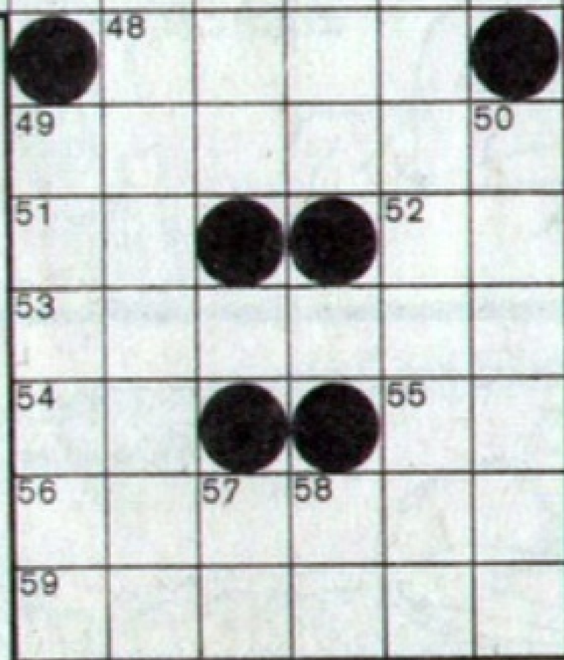

Vízszintes: 1. Amely időpont óta. 7. Létrejött, elkészült. 8. Hamis. 9. A bolgár autók nemzetközi jelzése. 10. Abcúg. 11. Hat-rag. 12. Ő németül. 13. Az Olasz Szocialista Párt központi napilapja. 16. Inni ad. **17. Ez a Micu, a MIKÖV új terméke.** 28. Szerep MozartSzöktetés a szeerájból című operájában. 29. Tivornya. 30. Ágyú, angolul (GUN). 32. Részes-rag. 34. YAD. 35. LAA. 37. El, angolul (OFF). 39. Literátor. 40. Odább. 42. Vágott. 48. Ilyenné. 49. Társadalmi szervezet tevékeny tagja. 51. Király, olaszul. 52. Távozóban. 53. „A" görög főisten. 54. Személyes névmás. 55. Kettős mássalhangzó. 56. Az állam tulajdonában levő. 59. Adó, németül (STEUER).

Függőleges: 1. Női név. 2. Magasabb hőmérsékletű folyadék (két szó). 3. Igazgató, röv. 4. Véd. 5. Ilyen alakú a Micu. 6. Lipcsei városrészből való (ANGERI). 14. „A" varróeszköz. 15. Marie José ... — francia színésznő. 17. Ez a Micu, a MIKÖV új terméke. 18. Ápol. 19. YZ. 20. Emil tulajdonát. 21. Sporteszköz. 22. Sőt, ellenkezőleg. 23. Mezőgazdasági eszköz. 24. Lóri egynemű hangzói. 25. Egy gyerek. 26. Személyes névmás. 27. Tanár. 31. Ugyanaz, röv. 33. Az argon vegyjele. 36. Fejér megyei község. 88. A fluor, az ittrium és a szén vegyjele. 41. DÜ. 43. RK. 44. Félvállról bánt valakivel. 45. Nem azt. 46. Tíz betűi keverve. 47. Tévtan. 49. Mezőgazdasági munka. 50. Algír, franciásan. 57. Lefelé. 58. Az arany vegyjele.

Beküldendő: a vízszintes 17. sor és a képrejtvények megfejtése, január 31-ig. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1959 Jelige: „MIKÖV-Micu".

A helyesen megfejtők között tíz 100 forintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

TÓT GYULA:

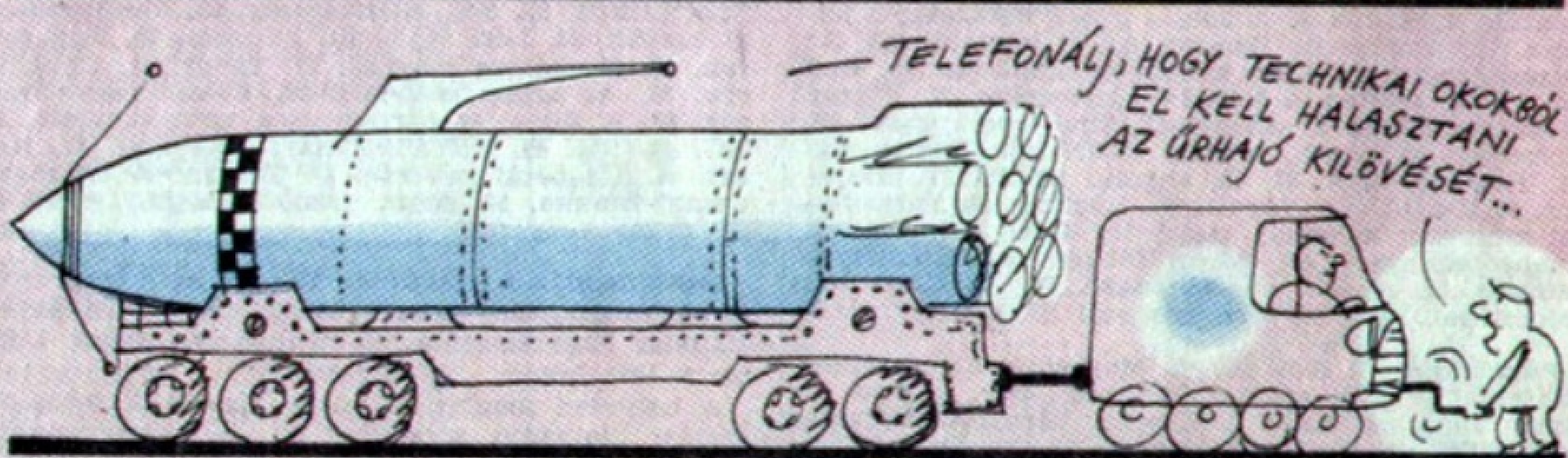
Alfától Omegáig

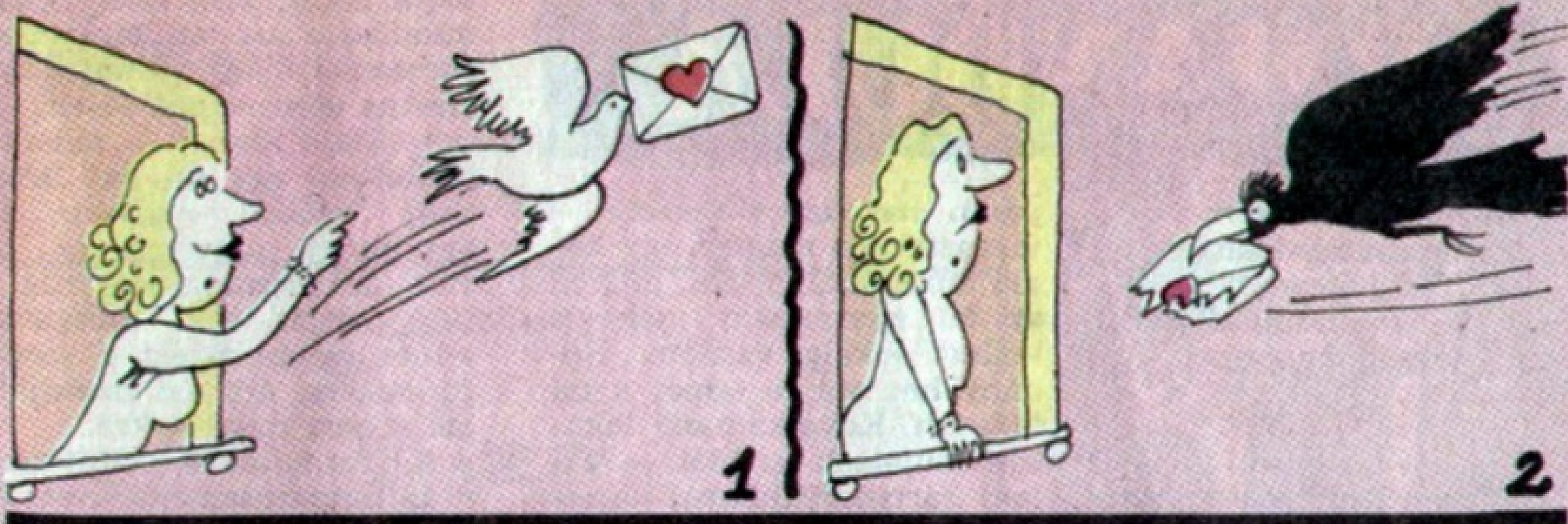

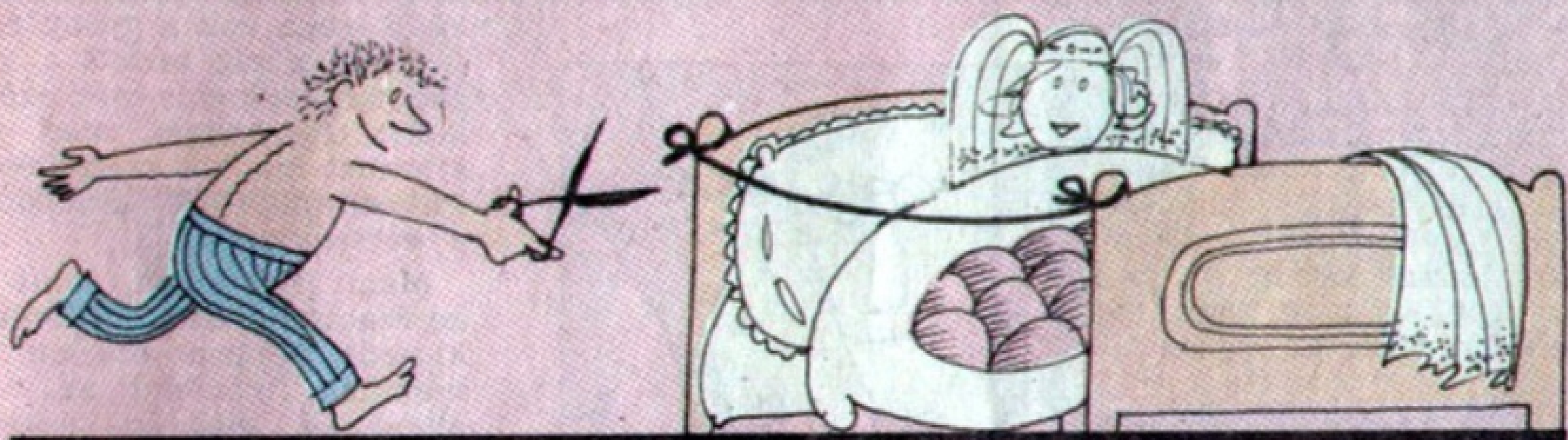

1
2

CSAK SEMMI PÁNIK... EGY BABÁNAK EGY A PAPÁJA...
SZÜLÉSZET

NYUGODALMAS JÓ ÉJSZAKÁT KIVÁNOK KEDVES NÉZŐINKNEK!
TV

MEGJEGYZEM, SZEGÉNY JOLÁNKA EGÉSZ ÉLETÉBEN NAGY PLETYKÁS VOLT...

ARMANDULA

— Harminckét nejem volt! — sóhajtott idősb Hányaveti Komilfó, és hátradőlt a fapadon. — Armanduláról kérdeztek, tessék, halgassák.

•

— Hogy rögtön a lényegre térjek, talán már említettem egy volt barátom nevét, akit hivatalos papírjai szerint Gázlómélység Anoráknak hívtak, ám mi, akik egy kicsit is közel álltunk hozzá, egyszerűen csak Műszáli Kavalkádnak becéztük. Hogy miért, annak külön története van, de ez most nem tartozik ide, ha értik mire gondolok.

No, ez a Gázlómélység nevű haver egy nagy házban lakott, s nem is tagadom, nála ismerkedtem meg az én Armandulámmal. Társaságban voltunk, fogyott a bor, némelyek még énekre is vetemedtek, amikor egy meglehetősen különös, mondhatnám furcsa kinézetű, sejtelmes hölgy lépett be az ajtón.

— Ez Armandula — súgta a fülembe egy úr, miközben ő maga a füle botját sem mozdította.

Gondoltam, jobban megnézem már ezt a hölgyet, ám hiába meresztettem a szememet, otthon felejtettem a cvikkeremet, így azután mondanom sem kell, egy árva hangot sem láttam belőle. Akik látták, máig állítják, szemrevaló teremtés volt.

— Legközelebb majd alaposan szemügyre veszem — vigasztaltam magam egy kósza ábránddal, s lám, milyen az én szerencsém: nem is kellett sokáig várnom. Néhány hét múlva ismét a mi Műszáli Kavalkádunk lakásán múlattuk az időt — valaki kártyatrükkökkel untatta a többieket — amikor

halk moraj futott át a termen.

— Megjött Armandula — szállt a hír szájról szájra. Rögvest a zsebemhez kaptam, s megnyugodva konstatáltam, hogy nálam van a cvikkerem. Azonmód megtekintettem magamnak ezt az Armandulát, s elég volt csupán egyetlen pillantást vetnem rá, varázsa azonnal magával ragadott. Az alakja, hát kérem, a frissen sütött fehérkenyér finomsága kismiska hozzá képest, a mosolya pedig mint Giocondáé; mindössze azt találtam kissé furcsának, hogy számításaim szerint 46-os cipőt viselt.

— Majd kinövi — mondta mellettem egy úr, aki látta, hogy valami aggaszt. Ez egyébként ugyanaz az úr volt, aki nemrégiben még a füle botját sem mozgatta. Azóta ugyan áttért a szemforgatásra, ám azt mondják, azzal sem ment sokra.

A formaságok elintézése után hamarosan nőül vettem az én Armandulámat. Az esküvő maga volt a gyönyörűség, két napig tartott a vigadalom, akkor is csak azért kellet abbahagyni, mert az éttermet kiadták szerződéses üzemeltetésbe és kezdődött a versenytárgyalás.

Ment is minden, mint a karikacsapás, bár mint utóbb kiderült, éppen ez lett a vesztünk, mármint az Armanduláé, meg az enyém, ha értik, kikre gondolok. Szóval, a karikacsapás, az volt amit nem bírt az én Armandulám, tisztelt bíróság, egy idő után egyre nehezebben viselte az én karikacsapásaimat, s mindezt miért, kérdem én, tisztelt bíróság, mindez miért?

Már említettem, hogy 46-os cipőt hordott az én drága Armandulám, s csak később, a házasságkötés után tudtam meg, hogy miért: mert szeretett nagylábon élni, tisztelt bíróság, egészen nagylábon, csak a karikacsapást nem szenvedhette.

Ez volt Armandula története, tisztelt bíróság. Enyhítésért fellebbezek.

Föld S. Péter

KIMUTATTA

— Rettenetes hárpia a feleségem.
— Ej, hát mutasd ki neki a fogad fehérjét!
— Egyszer már megtettem ... És azóta sincs fogam ...

PÁVA

A kis Pistike először lát életében pávát, amint az a farkát legyezőként kitárja. Lelkendezve szalad a mamájához:
— Ni csak, mama! Egy tyúk, amelyik virágzik.

NYERTESEK

A novemberi (11. szám) Ludas Magazin keresztrejtvényének megfejtése, amint azt a Ludas Matyi december 8-i számában is közöltük:

„Megszólítsam, ne szólítsam meg, mindegy, így is, úgy is megbánom."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:
Magos Györgyné, Kecskemét, Irinyi u. 27. 6000
Gecse János, Maconka, Rákóczi u 111. 3070
Juhász Jánosné, Budapest, Vezér u. 1. 1144

A nyereményeket postán küldtük el.

KELEMEN ISTVÁN:

Atomkor

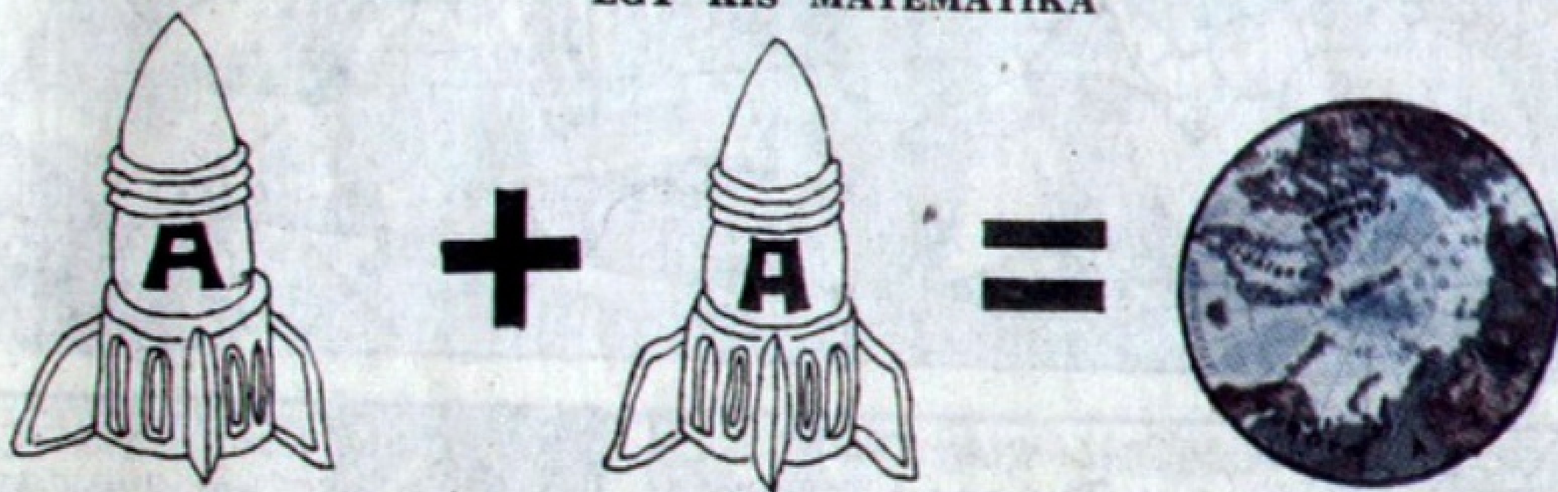
HAJÓTÖRÖTT

VÉSZHARANG

EGY KIS MATEMATIKA

FOGSOR

— Miért nem akar műfogsort csináltatni, Kovács szomszéd?

— Ugyan, minek az nekem? Húsz éve vagyok házas, nem szoktam járni sehová; odahaza nézem a televíziót, kinek mutogassam azokat a drága fogakat?

VÁLÓPER

Bíró: Kinél akarsz maradni, fiacskám? A papánál vagy az anyukánál?

Lacika: Akinél az autó lesz.

VÉLEMÉNY

Az egyik lakás ajtaján ez a felirat áll: ZONGORA ELADÓ

Valaki a lakók közül aztán hozzátette: VÉGRE!

A BIZONYÍTÉK

— Uram! Az, hogy önhöz az éjjel betörtek, még nem jelenti azt, hogy a betörő az ön szomszédja volt ... Ezt bizonyítani kell!

— Van bizonyítékom! Semmi más nem tűnt el, csak a trombitám ...

NINCS HARAG

Két asszony beszélget:

— Nekem soha sincs a férjemmel nézeteltérésem.

— No ... nekem sem mer a férjem ellentmondani!

ÉSZREVÉTEL

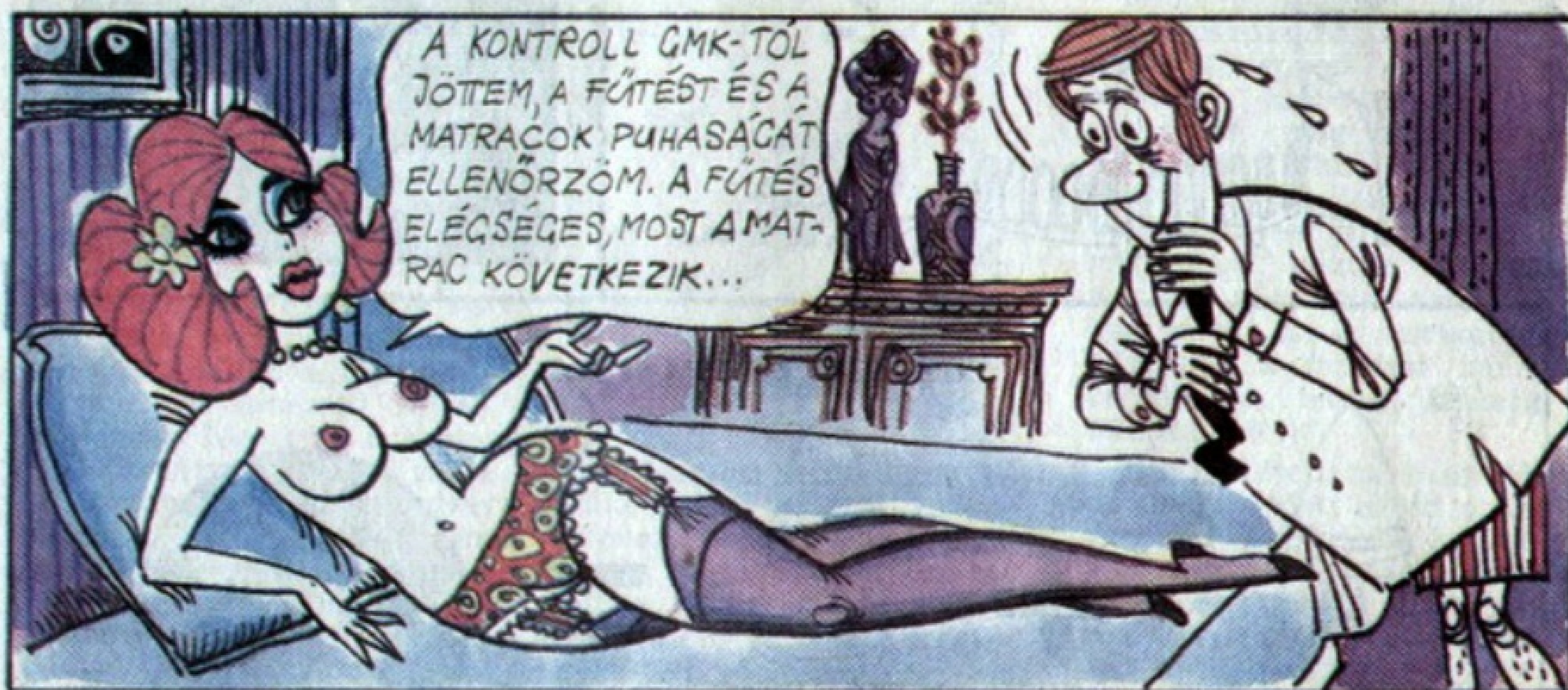
— Milyen kár, hogy a férje röviddel az esküvőjük után meghalt ...

— Érdekes, éppen ezt mondta tegnap a második férjem is.

ENDRŐDI-PETERDI

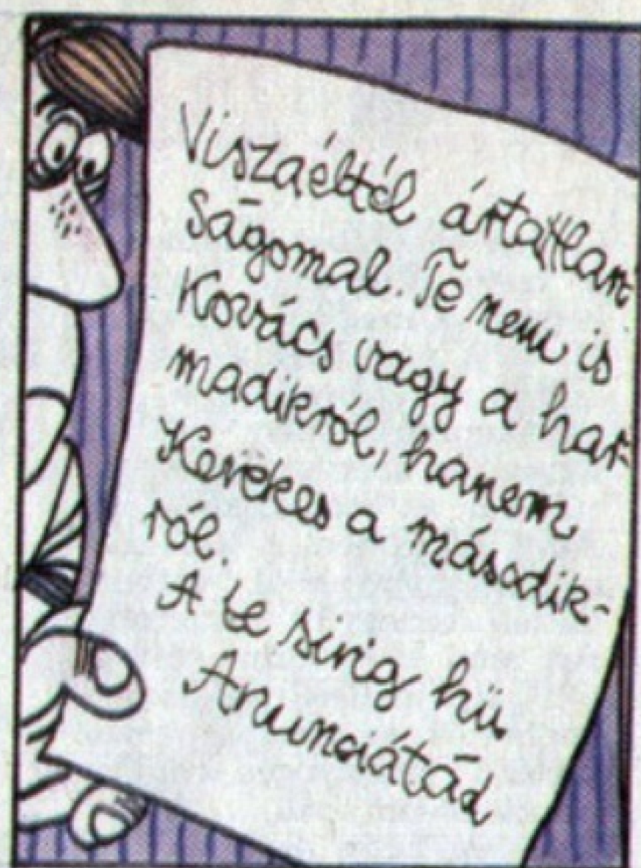

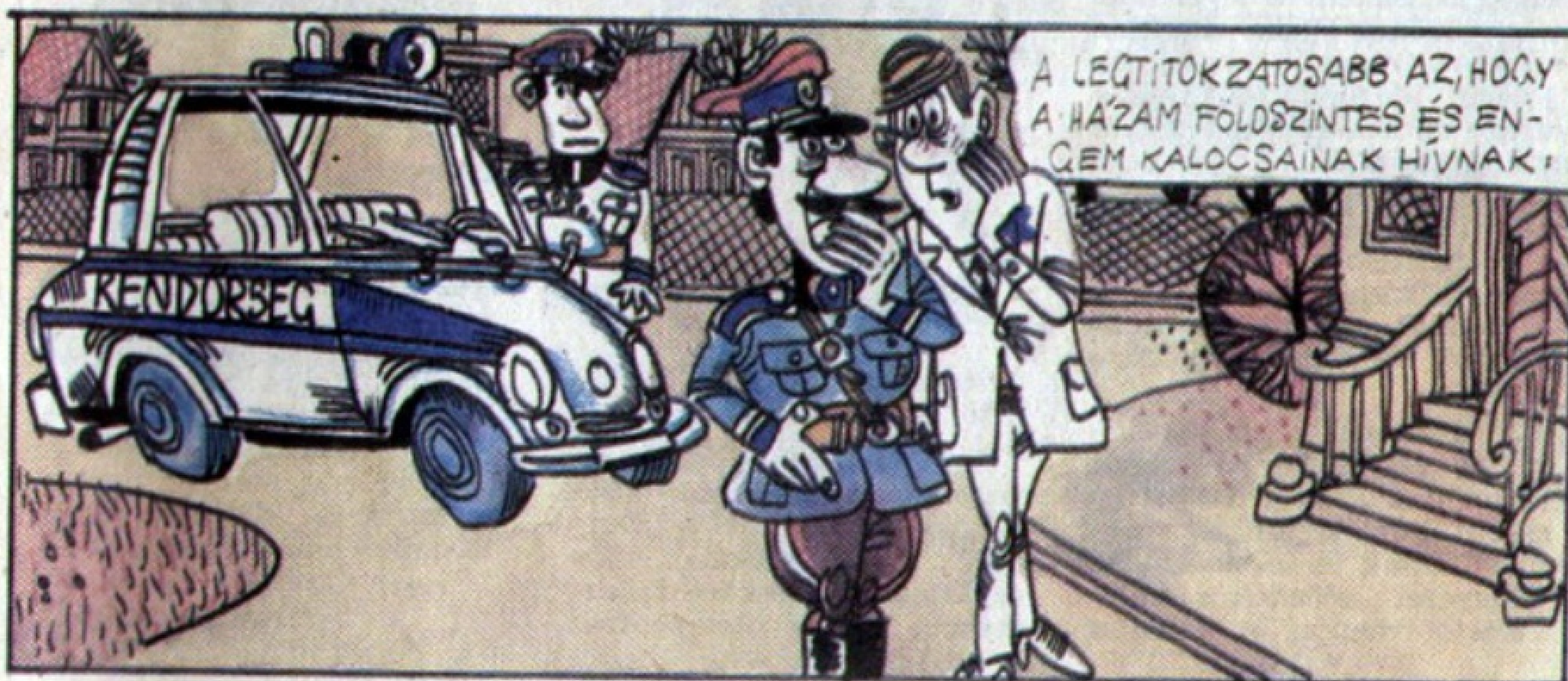

...ÉS MINDENEMET MAGÁVAL VITTE. CSAK EGY BÚCSÚLEVELET HAGYOTT.

Viszaéltél ártatlanságomal. Te nem is Kovács vagy a hatmadikról, hanem Kerékes a másodikról.
A te sirig hü
Annunciátád

A LEGTITOKZATOSABB AZ, HOGY A HÁZAM FÖLDSZINTES ÉS ENGEM KALOCSAINAK HÍVNAK.
RENDŐRSÉG

EZ TIPIKUSAN ENYVES ROZI MUNKÁJA. KÍVÁNJA, HOGY MEGBÜNTESSÜK?
?

DEHOGYIS... INKÁBB A CÍMÉT ADJÁK MEG, MERT NAGYON MEGÉRTE!

ANKÉT

Idén első ízben találkozott a festői szépségű Kopaszhegyen a magyar fejtágítást ellenzők népes hada. Az országos seregszemlére a Továbbképzés Ellen Küzdő Egyesület szervezésében került sor az ötcsillagos Hotel Alma Materben. A különböző intézményekből, vállalatoktól összegyűlt szakemberek napi 1800 forint részvételi díj mellett megismerkedhettek az állami pénzen történő tanlötyögés minden csínjával-bínjával.

Az egyhetes továbbképzés első fogásaként a nyolcszáz résztvevőnek ágyba vitték az öttojásos reggelit, hogy még jobban megundorodjanak a drága munkaidőt elpocsékoló tanfolyamoktól. A kötelező reggeli elköltése után az egybegyűltek egyperces néma vigyázzállásban emlékeztek meg Tökfej Gedeonról, aki a harminchetedik továbbképzése alkalmával örökre elaludt.

A délelőtti előadások során a szakemberek primőr gyümölcsökkel teli bőségszarut kaptak, amivel megdobálhatták az ülésteremben elhelyezett, előadókra emlékeztető bábukat. A dobálást követően a résztvevők táviratot fogalmaztak, amelyben tiltakoztak a magyar földön rendszeresített drága és felesleges továbbképzések ellen; majd megtekintették a hazánkban turnézó pápua

tánccsoport „Leng az ágyékkötő" című műsorát.

A fejtágítást ellenzők országos találkozójának színhelyére ellátogatott a „Duliduli" nevű eszkimó bábegyüttes, a Hacacáré folklór csoport és az ötszázhatvan fős tilinkózó menyecskekórus.

A gazdag program és a hétfogásos ebéd ellenére a meghívottak ebéd után orvosi vizsgálaton vettek részt, ahol neves professzorok vizsgálták meg, kibe mennyi fér még, nehogy a tanfolyam után vissza kelljen fizetni az államkasszába egy fillért is.

Szerencsére a továbbképzés ellen harcoló szakemberek megértették, hogy a nehezebb gazdasági helyzetben mit vár el tőlük az intézményük, vagy a vállalatuk, s a szaunát, a lovastúrát és az ökörsütést is kibírták.

Az egyhetes programban egyébként csak hajókirándulás, snóbliverseny, vaddisznóvadászat, sörivóbajnokság, sárkányrepülés, lepényevés, haditorna, ismerkedési est, búcsúest, ötórai tea, tízórai lórum és húszórai picsipacsi szerepelt.

A mozgalmas hét záróeseményeként minden résztvevő igazolást kapott, hogy a továbbképzés ellen küzdő tanfolyamon hősiesen helytállt, s ezért jövőre is beiskolázzák a hasonló rendezvényre, ahol valamivel magasabb napi költség mellett továbbfejleszthetik a mértéktelen fejtágítás elleni küzdelmet.

Tormai László

HELYESEN

— Kénytelen voltam kirúgni a társamat — mondja Dupont úr. — Képzeld el, meglopta a megrendelőket.

— Helyesen cselekedtél — válaszol Duval úr. — Minek neked ahhoz társ?

FENYEGETÉS

Krimit vetítenek a moziban. Egyszer csak a nézőtéren egy fiatal nő így szól a mellette ülő ismeretlen férfihoz:

— Vagy békében hagy, vagy elmondom, ki a gyilkos!

DOHÁNYZÁS

— Miért ül maga itt a benzineshordón? — kérdi a benzinkutas egy férfitól.

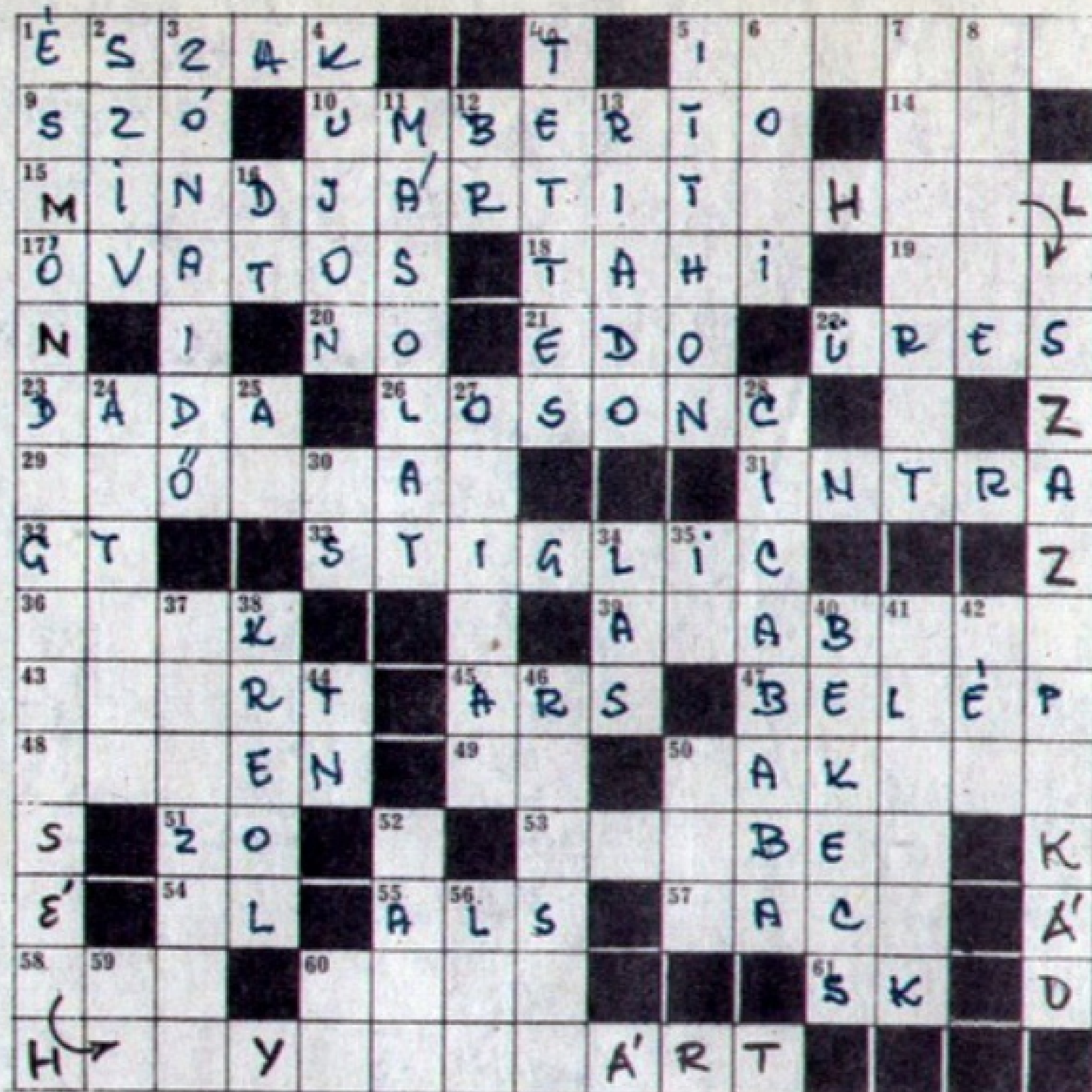
— Elhatároztam, hogy leszokom a dohányzásról . . .

ASSZOCIÁCIÓ

EGYSZERŰ MEGOLDÁS

— Anyuci ... — mondja a kis Pistike késő este — mesélj valamit, mert nem tudok elaludni ... — Vízszintes 15. — — függőleges 1. — feleli erre anyuka. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 20-ig erre a címre: Ludas Magazin, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki. A nyertesek nevét a Ludas Matyi február 9-i számában fogjuk közölni.

VÍZSZINTES:

1. Égtáj
5. Lendületes zenemű
9. Gondolatunk kifejezője
10. Olaszország királya volt a múlt század második felében
14. Személyes névmás
17. Alaposan megfontolja, hogy mit cselekszik
18. Helység a Duna mellett, Pesthez közel
19. Ragozható
20. Buzdító szócska
21. E.D.O.
22. Nincsen benne semmi
23. Dajka
26. Város a volt Nógrád megyében (ma: Lucenec)
29. Valamely cél elérésére irányuló kényszerítés
31. Latin prepozíció (... vénás injekció)
32. Lokomotív ... (zenekar)
33. Tarka tollú énekesmadár népies neve
36. Angliai grófság
39. Állam az USA-ban
43. Kérdőszó
45. ... poetica
47. Egyesületbe tagnak jelentkezik
48. Iparváros az NSZK-ban
49. Személyesnévmás
50. Papagájféle madár
51. Z.O.
53. Vödörszerű edény
54. Azonos betűk
55. Mint — németül
57. Fiúnév, pecsenye is lehet
58. Angol névelő
60. Női név és krumpli
61. Saját kezűleg

FÜGGŐLEGES:

2. Fontos szerv
3. A nap helyi deleléséhez igazodó nemzetközileg elfogadott időszámítás
4. Huncut szoknyavadász
4a. A bűncselekmény elkövetője
5. Nem idegenben
6. Nagyszerű bohózatokat írt (Károly)
7. Levél záradéka
8. Könnyedén lebegő
11. Kopírral készül
12. B.R.
13. Mindenki a fedélzetre!
16. D.T.
24. Grófság volt Franciaországban
25. Ókori pénz
27. Hivatalos papír, okmány
28. Csinos, ifjú nőkre mondják kissé nyeglén
30. Kettős betű
34. ... Vegas
35. Olasz névelő
37. Üzem többé-kevésbé önálló része
38. Sárgás vagy olajbarna emberi bőrszín
40. Rövid, prémes télikabát
41. Vízigót király volt, elfoglalta Rómát
42. Ókori népcsoport a mai Irán egyik részén
44. T.N.
46. Nagy lárma
50. Főzelék
52. A tévé riportere (György)
56. Azonos betűk
59. Csapadék
60. A bosszúság indulatszava

LUDAS MAGAZIN

1. szám

Szerkeszti:
ÁRKUS JÓZSEF
Írta és rajzolta:
Balázs-Piri Balázs, Barát József, Brenner György, Dallos Jenő, Endrődi István, Föld S. Péter, Fülöp György, Galambos Szilveszter, Hegedűs István, Kelemen István, Krenner István, Lehoczki István, Mikes György, Novobáczky Sándor, Peterdi Pál, Radványi Barna, Sajdik Ferenc, Schwott Lajos, Somogyi Pál, Szegő Gizi, Szűs-Szabó József, Tormai László, Tót Gyula, Várnai György.

Kép- és tördelőszerkesztő: Antal Ferenc

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős: Till Imre. — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977 Telefon: 335-718 — Kiadóhivatal: Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959 Telefon: 343-100 — Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivatalokban és a Posta Központi Hírlap Irodában. (Postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. 84.2522/2-01 — Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Felelős vezető: Vágó Sándorné vezérigazgató.

Index: 25 509

ISSN 0324-4253

BARÁT JÓZSEF:

Aktok és amatőrök

– Csak felöltözve volt hajlandó a művésznő aktot állni...

– Szívecském, elég melegen öltöztél fel?

– Félek, hogy egy kicsit sokat takar ez a fülbevaló rajtam.

